

Комунальний заклад вищої освіти
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Т. в. о. директора коледжу

19 квітня 2024 року

Оксана КОГУТЮК

ПРОГРАМА ПРОВЕДЕННЯ СПІВБЕСІДИ

**з української мови, математики та історії України
для вступників на основі
повної загальної (профільної) середньої освіти,
освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста,
освітньо-професійного ступеня
фахового молодшого бакалавра (НРК5)**

для здобуття освітнього ступеня бакалавра

Вінниця – 2024

Програма проведення співбесіди з української мови, математики та історії України для вступників на основі повної загальної (профільної) середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра (НРК5) для здобуття освітнього ступеня бакалавра / уклад. Л. В. Ненчинська, Г. Д. Катеринюк, А. К. Лисий. Вінниця : Комунальний заклад вищої освіти «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2024. 70 с.

Програма проведення співбесіди з української мови, математики та історії України для вступників на основі повної загальної (профільної) середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра (НРК5) для здобуття освітнього ступеня бакалавра містить детальні методичні вказівки щодо складання вступного випробування. У програмі окреслено вимоги до знань та умінь вступників з української мови, математики та історії України, розписано критерії оцінювання умінь і навичок вступників, уміщено порядок проведення співбесіди з української мови, математики та історії України.

Програму проведення співбесіди з української мови, математики та історії України для вступників на основі повної загальної (профільної) середньої освіти, освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра (НРК5) для здобуття освітнього ступеня бакалавра обговорено і схвалено на засіданні кафедри української філології, кафедри науково-природничих та математичних дисциплін та кафедри суспільно-гуманітарних наук (протокол № 9 від 17 квітня 2024 року).

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Співбесіда – форма вступного випробування, яка передбачає оцінювання знань, умінь та навичок вступника з трьох предметів (українська мова, математика, історія України), за результатами якого виставляється одна позитивна оцінка за шкалою 100-200 (з кроком не менше ніж в один бал) або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»). Мінімальна кількість балів, з якою вступник допускається до участі в конкурсному відборі, становить 100 балів.

Співбесіди з предметів для вступників на основі повної загальної середньої освіти (ПЗСО), освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-професійного ступеня фахового молодшого бакалавра (НРК5), які вони проходять замість НМТ, проводяться за програмами ЗНО.

Співбесіда проводиться очно з урахуванням необхідності створення безпечних і нешкідливих умов та дотриманням медико-санітарних вимог. Для осіб, які зареєстровані та перебувають на тимчасово окупованій території форма проведення співбесіди визначається за зверненням вступника (може проводитися дистанційно).

Матеріал програми з української мови охоплює такі розділи: «Фонетика», «Лексикологія», «Фразеологія», «Лексикографія», «Морфологія», «Морфеміка і словотвір», «Синтаксис», «Пунктуація», «Орфографія».

Матеріал програми з математики охоплює такі розділи: з *алгебри*: «Числа», «Вирази», «Рівняння і нерівності», «Функції», «Геометричні фігури», «Геометричні величини», «Елементи комбінаторики», «Початки теорії ймовірностей та елементи статистики»; з *геометрії*: «Геометричні фігури та їх властивості».

Матеріал програми з історії України охоплює такі теми: «Українські землі у складі Речі Посполитої в другій половині XVI ст.»; «Українські землі у складі Речі Посполитої в першій половині XVII ст.»; «Національно-визвольна війна українського народу середини XVII ст.»; «Козацька Україна наприкінці 50-80-х рр. XVII ст.»; «Українські землі наприкінці XVII – в першій половині XVIII ст.»; «Українські землі в другій половині XVIII ст.»; «Українські землі у складі Російської імперії наприкінці XVIII – в першій

половині XIX ст.»; «Українські землі у складі Австрійської імперії наприкінці XVIII – в першій половині XIX ст.»; «Культура України кінця XVIII – першої половини XIX ст.»; «Українські землі у складі Російської імперії в другій половині XIX ст.»; «Українські землі у складі Австро-Угорщини в другій половині XIX ст.»; «Культура України в другій половині XIX – на початку XX ст.»; «Українські землі у складі Російської імперії в 1900-1914 рр.»; «Українські землі у складі Австро-Угорщини в 1900-1914 рр.»; «Україна в роки Першої світової війни»; «Початок Української революції»; «Розгортання Української революції. Боротьба за відновлення державності»; «Встановлення комуністичного тоталітарного режиму в Україні»; «Утвердження більшовицького тоталітарного режиму в Україні»; «Західноукраїнські землі в міжвоєнний період»; «Україна в роки Другої світової війни»; «Україна в перші повоєнні роки»; «Україна в умовах десталінізації»; «Україна в період загострення кризи радянської системи»; «Відновлення незалежності України»; «Становлення України як незалежної держави»; «Творення нової України». Питання стосуються історичного періоду: «Історія України другої половини XVI ст. – початку XXI ст.».

Під час проведення співбесіди вступнику забороняється використовувати підручники, засоби технічної інформації, мобільні телефони, начальні посібники та інші матеріали, що не передбачені рішенням Приймальної комісії. Вступник готується до відповіді не більше академічної години (45 хв). Опитування одного вступника триває, як правило, до 15 хвилин.

Підсумковий бал за співбесіду розраховуватиметься за такою формулою:

$$\text{Конкурсний бал (КБ)} = (\text{К1} \times \text{П1} + \text{К2} \times \text{П2} + \text{К3} \times \text{П3}) / (\text{К1} + \text{К2} + \text{К3})$$

де

П1 – результат з української мови;

П2 – результат з математики;

П3 – результат з історії України;

Вагові коефіцієнти (К1, К2, К3) оцінок предметів для кожної спеціальності (спеціалізації, предметної спеціальності) визначені в додатку 7 до Порядку прийому на навчання для здобуття вищої освіти в 2024 році.

II. ЗМІСТ ПРОГРАМИ

УКРАЇНСЬКА МОВА

№	Назва розділу, теми	Предметні вміння та способи навчальної діяльності
1	<p>Фонетика. Графіка. Орфоепія Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки й глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв <i>я, ю, є, ї, щ</i>. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i>. Відображення вимови голосних (наголошених і ненаголошених) через фонетичну транскрипцію. Відображення вимови приголосних звуків: 1) [дж], [дз], [дз']; 2) [г]; 3) [ж], [ч], [ш], [дж]; 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення); 5) м'яких приголосних; 6) подовжених приголосних. Вимова слів з апострофом.</p>	<p>Вступник повинен уміти: <i>Визначати</i> в словах голосні, тверді і м'які, дзвінки й глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; ділити слово на склади; визначати звукове значення букв у слові. <i>Визначати</i> місце букв в алфавіті, розташовувати слова за алфавітом; розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків. <i>Визначати</i> особливості вимови голосних і приголосних звуків; <i>наголошувати</i> слова відповідно до орфоепічних норм, чергування <i>у-в, і-й</i>.</p>
2	<p>Лексикологія. Фразеологія Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноновживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й</p>	<p><i>Пояснювати</i> лексичні значення слів; добирати до слів синоніми й антоніми та <i>використовувати</i> їх у мовленні; уживати слова в переносному значенні. <i>Знаходити</i> в тексті й доречно використовувати в мовленні вивчені групи слів; пояснювати значення фразеологізмів, приказок, прислів'їв, крилатих висловів, правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> їх у мовленні.</p>

	нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми.	
3	Будова слова. Словотвір Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний, складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [о], [е] у складних словах.	<i>Виділяти</i> закінчення слів від основи, <i>членувати</i> основу на значущі частини, <i>добирати</i> спільнокореневі слова, слова з однаковими префіксами й суфіксами; <i>розрізняти</i> форми слова й спільнокореневі слова, правильно <i>вживати</i> їх у мовленні; <i>визначати</i> спосіб творення слів.
4	Морфологія. Іменник Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви <i>-а(-я)</i> , <i>-у(-ю)</i> в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові.	<i>Розпізнавати</i> іменники, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, уживаністю в мовленні; <i>визначати</i> основні способи творення іменників; правильно <i>відмінювати</i> іменники, <i>відрізняти</i> правильні форми іменників від помилкових; <i>використовувати</i> іменники в мовленні, послуговуючись їхніми виражальними можливостями.

5	<p>Прикметник. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища взаємопереходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда й м'яка групи).</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прикметники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; розряди прикметників за значенням; <i>утворювати</i> форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; <i>розрізняти</i> основні способи творення відносних і присвійних прикметників; <i>відмінювати</i> прикметники; <i>відрізняти</i> правильні форми прикметників від помилкових.</p>
6	<p>Числівник. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників: 1) <i>один, одна</i>; 2) <i>два, три, чотири</i>; 3) від <i>п'яти</i> до <i>двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят</i>; 4) <i>сорок, дев'яносто, сто</i>; 5) <i>двісті – дев'ятсот</i>; 6) <i>нуль, тисяча, мільйон, мільярд</i>; 7) збірні; 8) дробові. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> числівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди числівників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; <i>відрізняти</i> правильні форми числівників від помилкових; <i>добирати</i> потрібні форми числівників і використовувати їх у мовленні; <i>визначати</i> сполучуваність числівників з іменниками.</p>
7	<p>Займенник. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> займенники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди займенників за значенням, основні способи їх творення, відмінювання; <i>відрізняти</i> правильні форми займенників від помилкових, правильно <i>добирати</i> потрібні форми займенників і використовувати їх у мовленні.</p>

<p>8</p>	<p>Дієслово. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на <i>-но, -то</i>). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I та II дієвідміни. Особові та числові форми дієслів (теперішнього та майбутнього часу й наказового способу). Родові та числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу.</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; <i>визначати</i> загальне значення дієслова, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, часи й способи дієслів, дієвідміни, особливості словозміни кожної дієвідміни; <i>використовувати</i> один час і спосіб у значенні іншого; <i>розрізняти</i> основні способи творення дієслів, зокрема видових форм, форм майбутнього часу недоконаного виду, форм умовного та наказового способу дієслів; <i>відрізняти</i> правильні форми дієслів від помилкових.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприкметники (зокрема відрізняти їх від дієприслівників), <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, особливості творення, відмінювання; <i>відрізняти</i> правильні форми дієприкметників від помилкових; <i>добирати</i> й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні. <i>використовувати</i> дієприкметники в мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприслівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, основні способи їх творення; <i>відрізняти</i> правильні форми дієприслівників від помилкових; <i>правильно будувати</i> речення з дієприслівниковими зворотами.</p>
<p>9</p>	<p>Прислівник. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів. Правопис</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прислівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль, розряди прислівників за значенням, ступені порівняння прислівників, основні способи творення прислівників; <i>відрізняти</i> правильні форми прислівників від</p>

	<p>прислівників на <i>-о, -е</i>, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.</p>	<p>помилкових; <i>добирати</i> й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прислівники в мовленні.</p>
<p>10</p>	<p>Службові частини мови Вигук Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників. Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причинові, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені). Правопис сполучників. Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні. Правопис часток. Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова. Правопис вигуків.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прийменники, <i>визначати</i> їхні морфологічні ознаки, групи прийменників за походженням і за будовою; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> форми прийменників у мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> сполучники, <i>визначати</i> групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> сполучники в мовленні</p> <p><i>Розпізнавати</i> частки, <i>визначати</i> групи часток за значенням і вживанням; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> частки в мовленні <i>Розпізнавати</i> вигуки, <i>визначати</i> групи вигуків за походженням; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> вигуки в мовленні.</p>
<p>11</p>	<p>Синтаксис. Словосполучення. Речення. Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Головне й залежне слово в</p>	<p><i>Розрізняти</i> словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й реченнями; <i>визначати</i> головне й залежне слово в підрядному словосполученні; <i>визначати</i> поширені й непоширені словосполучення, типи</p>

	<p>словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.</p> <p>Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).</p>	<p>словосполучень за способами вираження головного слова.</p> <p><i>Розрізняти</i> речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання.</p>
12	<p>Просте двоскладне речення. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).</p>	<p><i>Визначати</i> структуру простого двоскладного речення, способи вираження підмета й присудка (простого й складеного), особливості узгодження присудка з підметом; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> прості речення.</p> <p><i>Розпізнавати</i> види другорядних членів та їхні типи й різновиди, <i>визначати</i> способи вираження означень, додатків, обставин, роль порівняльного звороту; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; правильно розставляти розділові знаки при непоширеній прикладці, порівняльному звороті.</p>

<p>13</p>	<p>Односкладні речення. Просте ускладнене речення Грамматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень. Розділові знаки в односкладному реченні Речення з однорідними членами. Узагальнюючі слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> типи односкладних речень, <i>визначати</i> особливості кожного з типів; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнюючими, та правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості таких речень у мовленні; правильно <i>розставляти</i> розділові знаки в них</p>
<p>14</p>	<p>Складне речення. Складносурядне речення. Складнопірядне речення Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному: 1) інтонація й сполучники або сполучні слова; 2) інтонація. Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і пірядний зв'язок між частинами складного речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Смислові зв'язки між частинами складносурядного</p>	<p><i>Розпізнавати</i> складні речення різних типів, <i>визначати</i> їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. <i>Добирати</i> й <i>конструювати</i> складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. Правильно <i>розставляти</i> розділові знаки, <i>будувати</i> схему такого речення. <i>Розпізнавати</i> складносурядні речення, <i>визначати</i> смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; комунікативно доцільно <i>використовувати</i> його виражальні можливості в мовленні.</p>

	<p>речення. Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю; 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю; 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю. 	<p><i>Розпізнавати</i> складнопідрядні речення, <i>визначати</i> їхню будову, зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, <i>відобразити</i> її в схемі складнопідрядного речення; <i>визначати</i> основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. Правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування.</p>
<p>15</p>	<p>Безсполучникове складне речення. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень між складовими частинами-реченнями:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними); 2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною). <p>Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні. Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> безсполучникові складні речення; <i>визначати</i> смислові відношення між їхніми частинами-реченнями (однорідними й неоднорідними), особливості інтонації безсполучникових складних речень; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні <i>Визначати</i> структуру складних речень з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку; правильно й комунікативно доцільно <i>використовувати</i> виражальні можливості речень цього типу в мовленні.</p>
<p>16</p>	<p>Способи відтворення чужого мовлення. Стилїстика Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.</p>	<p><i>Визначати</i> в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, речення з непрямою мовою; <i>замінювати</i> пряму мову непрямою; правильно й доцільно <i>використовувати</i> в тексті пряму мову й цитати; правильно <i>вживати</i> розділові знаки в конструкціях із прямою мовою та</p>

	<p>Стили мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції.</p>	<p>діалогом. <i>Розпізнавати</i> стилі мовлення, визначати особливості кожного з них; <i>користуватися</i> різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.</p>
<p>17</p>	<p>Орфографія Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення <i>йо, ьо</i>. Правила вживання м'якого знака. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та <i>nn</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> вивчені орфограми й <i>пояснювати</i> їх за допомогою правил; правильно <i>писати</i> слова з вивченими орфограмами, <i>знаходити</i> й <i>виправляти</i> орфографічні помилки на вивчені правила.</p>

МАТЕМАТИКА

Для успішної участі у сучасному суспільному житті вступник повинен оволодіти певними прийомами математичної діяльності та навичками їх застосування до розв'язання практичних задач, які висуває сучасний ринок праці, для отримання якісної професійної освіти, продовження освіти на наступних етапах.

Тому одним із головних завдань програми є виявлення практичної компетентності вступника, що дає змогу обґрунтовано судити про вміння застосовувати математику в реальному житті, визначає готовність вступника до самореалізації у динамічному соціальному середовищі.

Практична компетентність передбачає, що вступник:

- вміє будувати і досліджувати найпростіші математичні моделі реальних об'єктів, процесів і явищ, задач, пов'язаних із ними, за допомогою математичних об'єктів, відповідних математичних задач;
- вміє оволодівати необхідною оперативною інформацією для розуміння постановки математичної задачі, її характеру й особливостей; уточнювати вихідні дані, мету задачі, знаходити необхідну додаткову інформацію, засоби розв'язування задачі; переформулювати задачу; розчленовувати задачі на складові, встановлювати зв'язки між ними, складати план розв'язання задачі; вибирати засоби розв'язання задачі, їх порівнювати і застосовувати оптимальні; перевіряти правильність розв'язання задачі; аналізувати та інтерпретувати отриманий результат, оцінювати його придатність із різних позицій; узагальнювати задачу, всебічно її розглядати; приймати рішення за результатами розв'язання задачі;
- володіє технікою обчислень, раціонально поєднуючи усні, письмові, інструментальні обчислення, зокрема наближені;
- вміє проектувати і здійснювати алгоритмічну та евристичну діяльність на математичному матеріалі;
- вміє працювати з формулами (розуміти змістове значення кожного елемента формули, знаходити їх числові значення при заданих значеннях

змінних, виразити одну змінну через інші);

- вміє читати і будувати графіки функціональних залежностей, досліджувати їх властивості;

- вміє класифікувати і конструювати геометричні фігури на площині й у просторі, встановлювати їх властивості, зображати просторові фігури та їх елементи, виконувати побудови на зображеннях;

- вміє вимірювати геометричні величини на площині й у просторі, які характеризують розміщення геометричних фігур (відстані, кути), знаходити кількісні характеристики фігур (площі та об'єми);

- вміє оцінювати шанси настання тих чи інших подій.

I. ОСНОВНІ МАТЕМАТИЧНІ ПОНЯТТЯ І ФАКТИ

Алгебра й початки аналізу

1. Цілі числа. Раціональні числа, їх додавання, віднімання, множення, ділення. Порівняння раціональних чисел.

2. Дійсні числа, їх запис у вигляді десяткового дробу.

3. Десяткові дроби. Додавання, віднімання, множення і ділення десяткових дробів.

4. Додатні і від'ємні числа. Додавання, віднімання, множення і ділення додатних і від'ємних чисел.

5. Поняття про число як результат вимірювання. Раціональні числа. Запис раціональних чисел у вигляді десяткових дробів. Властивості арифметичних дій.

6. Числові вирази. Застосування букв для запису виразів. Обчислення за формулами. Перетворення: розкриття дужок, зведення подібних доданків.

7. Формули скороченого множення. Застосування формул скороченого множення для розкладання многочлена на множники.

8. Ірраціональні числа. Дійсні числа. Числові нерівності та їх властивості. Почленне додавання та множення числових нерівностей.

9. Квадратний тричлен. Розкладання квадратного тричлена на лінійні множники.

10. Ірраціональні рівняння.
11. Корінь n -го степеня. Арифметичний квадратний корінь n -го степеня. Перетворення коренів. Дії над коренями.
12. Степінь з раціональним показником і його властивості. Перетворення виразів, що містять степені.
13. Степінь з ірраціональним показником.
14. Тригонометричні функції числового аргументу. Основні співвідношення між тригонометричними функціями одного аргументу.
15. Тригонометричні тотожності і формули додавання, формули подвійного кута, формули перетворення суми і різниці.
16. Властивості та графіки тригонометричних функцій.
17. Прості тригонометричні рівняння і нерівності. Способи їх розв'язання.
18. Степінь з довільним дійсним показником.
19. Властивості та графік показникової функції.
20. Логарифми та їх властивості. Основна логарифмічна тотожність.
21. Властивості та графік логарифмічної функції.
22. Границі функції в точці. Теореми про границі.
23. Похідна. Геометричний та фізичний зміст похідної. Похідна суми, добутку і частки. Похідна складеної функції. Похідна показникової, логарифмічної та степеневої функцій.
24. Застосування похідної до дослідження функцій та побудови графіків.
25. Показникові та логарифмічні рівняння і нерівності, їх системи.
26. Первісна та її властивості. Невизначений інтеграл. Правила знаходження первісних.
27. Криволінійна трапеція, її площа. Обчислення площ просторових фігур, обчислення об'ємів тіл.
28. Визначений інтеграл, його геометричний та фізичний зміст. Основні властивості інтеграла. Формула Ньютона-Лейбніца.

Геометрія

1. Аксиоми стереометрії та наслідки з них. Простіші задачі на побудову перерізів.
2. Паралельність прямих і площин у просторі. Ознаки паралельності прямих і площини у просторі.
3. Паралельне проектування, його властивості. Зображення плоских і просторових фігур у стереометрії.
4. Перпендикулярність прямих і площин у просторі. Ознаки перпендикулярності прямих і площин.
5. Кути у просторі: між прямими, між прямою і площиною, між площинами.
6. Відстань у просторі: від точки до прямої, від точки до площини, від прямої до паралельної їй площини, між паралельними площинами, між мимобіжними прямими.
7. Прямокутна система координат у просторі. Відстань між точками, координати середини відрізка.
8. Рух, симетрія, паралельне перенесення, поворот та перетворення подібності у просторі.
9. Вектори у просторі. Колінеарність та компланарність векторів. Операції над векторами. Розкладання вектора за трьома не компланарними векторами. Кут між векторами.
10. Призма. Пряма і правильна призми. Перерізи призми. Площі бічної та повної поверхні призми. Об'єм призми.
11. Паралелепіпед. Перерізи паралелепіпеда їх побудови. Площа бічної та повної поверхонь паралелепіпеда. Об'єм паралелепіпеда. Прямокутний паралелепіпед.
12. Піраміда. Зрізана піраміда, правильна піраміда. Перерізи піраміди, їх побудови. Площа бічної та повної поверхонь піраміди. Об'єм піраміди.
13. Циліндр. Переріз циліндра площиною. Площа бічної та повної поверхонь циліндра. Об'єм циліндра.

14. Конус, зрізаний конус. Переріз конуса площиною. Площа бічної та повної поверхонь конуса. Об'єм конуса.

15. Куля і сфера. Переріз кулі площиною. Площина дотична до сфери. Площа сфери та її частин. Об'єм кулі та її частин.

16. Правильні многогранники. Симетрія правильних многогранників.

17. Вписані та описані многогранники і тіла обертання. Розв'язування задач на комбінації просторових фігур.

II. ОСНОВНІ ТЕОРЕМИ І ФОРМУЛИ

Алгебра і початки аналізу

1. Тригонометричні функції, їх графіки та властивості.
2. Залежність між тригонометричними функціями одного і того ж аргументу.
3. Тригонометричні функції подвійного аргументу.
4. Формули зведення.
5. Тригонометричні рівняння.
6. Корінь n -го степеня і його властивості.
7. Степенева функція з цілим показником, її графік і властивості.
8. Логарифм числа. Властивості логарифмів.
9. Логарифмічна функція її графік та властивості.
10. Показникова функція її графік та властивості.
11. Похідна функції. Похідна суми, добутку, частки двох функцій.
12. Похідна показникової, логарифмічної та тригонометричних функцій.
13. Геометричний та фізичний зміст похідної.
14. Первісна. Основна властивість первісної.
15. Правила знаходження первісних.

Геометрія

1. Аксиоми стереометрії та наслідки з аксіом стереометрії.
2. Паралельність прямих і площин у просторі. Ознаки паралельності прямих і площини у просторі.

3. Перпендикулярність прямих і площин у просторі. Ознаки перпендикулярності прямих і площин у просторі.

4. Перпендикуляр і похила. Теорема про три перпендикуляри.

5. Властивості прямої і площини, перпендикулярних між собою.

6. Декартові координати у просторі. Відстань між точками. Координати середини відрізка.

7. Вектори у просторі. Дії над векторами.

8. Призма. Правильна призма. Площа бічної поверхні правильної призми. Об'єм призми.

9. Паралелепіпед. Прямокутний паралелепіпед. Властивості діагоналей прямокутного паралелепіпеда. Центральна симетрія паралелепіпеда.

10. Піраміда. Правильна піраміда. Площа бічної поверхні правильної піраміди. Об'єм піраміди.

11. Циліндр. Осьовий переріз циліндра. Переріз циліндра площиною, що паралельна основі. Площа поверхні циліндра. Об'єм циліндра.

12. Конус. Осьовий переріз конуса. Переріз конуса площиною, що паралельна основі. Площа поверхні конуса. Об'єм конуса.

13. Куля. Переріз кулі площиною. Об'єм кулі.

14. Сфера. Перетин двох сфер. Площа сфери.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

Метою програми є виявлення рівня сформованості в вступників ключових та історичної компетентності, визначення відповідності результатів їх навчально-пізнавальних досягнень Державному стандарту.

Програма розроблена з урахуванням основних складових історичної свідомості, мети, змісту та результатів навчально-пізнавальної діяльності, які закладені в Державному стандарті базової і повної загальної середньої освіти та чинній навчальній програмі з історії України для закладів загальної середньої освіти. Вона охоплює теми, що стосуються подій другої половини XVI – початку XXI ст. Передбачає перевірку рівня сформованості у вступників насамперед історичної компетентності, до елементів якої належить:

хронологічна компетентність – уміння орієнтуватися в історичному часі, встановлювати близькі та далекі причинно-наслідкові зв'язки, розглядати суспільні явища в конкретно-історичних умовах, виявляти зміни і тяглість життя суспільства;

просторова компетентність – уміння орієнтуватися в історичному просторі та знаходити взаємозалежності в розвитку суспільства, господарства, культури і природного довкілля;

інформаційна компетентність – уміння працювати з джерелами історичної інформації, інтерпретувати зміст джерел, визначати їх надійність, виявляти і критично аналізувати розбіжності в позиціях авторів джерел;

логічна компетентність – уміння визначати і застосовувати теоретичні поняття для аналізу й пояснення історичних подій та явищ, ставити запитання та шукати відповіді, розуміти множинність трактувань минулого та зіставляти різні його інтерпретації;

аксіологічна компетентність – уміння формулювати оцінку історичних подій та історичних постатей, суголосну до цінностей та уявлень відповідного часу чи відповідної групи людей, осмислювати зв'язки між історією і сучасним життям.

1. Українські землі у складі Речі Посполитої в другій половині XVI ст.

Люблінська унія та її вплив на українські землі. Зміни в соціальній структурі українського суспільства. Виникнення Запорозької Січі. Повстання 1590-х рр. Братський рух. Утворення УГКЦ. Культура й духовність.

Дати подій: 1556-1561 рр. – створення Пересопницького Євангелія; 1556 р. – заснування князем Дмитром Вишневецьким на о. Мала Хортиця першої – відомої Січі; 1569 р. – Люблінська унія і утворення Речі Посполитої; 1586 р. – утворення першої братської (слов'яно-греко-латинської) школи у м. Львів; 1596 р. – Берестейська церковна унія; утворення Української греко-католицької церкви (УГКЦ).

Персоналії: Василя-Костянтина Костянтиновича Острозького, Дмитра Вишневецького, Криштофа Косинського, Северина Наливайка, Івана Федоровича, Герасима Смотрицького, Іпатія Потія, Мелетія Смотрицького. Значення понять і термінів: «воєводство», «низове козацтво», «реєстрове козацтво», «городове козацтво», «Запорозька Січ», «старшина», «кошовий отаман», «гетьман», «клеїноди», «Українська греко-католицька церква», «братство», «полемічна література».

2. Українські землі у складі Речі Посполитої в першій половині XVII ст.

Зміни в соціально-економічному житті. Морські походи козаків. Участь українського козацтва у війнах Речі Посполитої проти Московського царства та Османської імперії. Козацькі повстання 1620-1630-х рр. «Ординація Війська Запорозького...». Культура. Відновлення вищої православної церковної ієрархії 1620 р. Духовність.

Дати подій: 1618 р. – похід козаків під проводом гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного на м. Москва; 1621 р. – Хотинська битва; 1625 р. – Куруківська угода; 1632 р. – «Пункти для заспокоєння руського народу», утворення Київської колегії; 1637-1638 рр. – повстання під проводом Павла Павлюка, Якова Острянина, Дмитра Гуні.

Персоналії: Петра Конашевича-Сагайдачного, Тараса Федоровича.

Івана Сулими, Йова Борецького, Петра Могили.

Значення понять і термінів: «фільварок», «кріпак», «панщина», «Золотий спокій».

3. Національно-визвольна війна українського народу середини XVII ст.

Національно-визвольна війна українського народу. Зміни в суспільно-політичному житті. Утворення української козацької держави - Війська Запорозького. Внутрішньо- та зовнішньополітична діяльність уряду Богдана Хмельницького.

Причини, характер і рушійні сили війни. Основні концепції періодизації Визвольної війни. Початковий етап війни (1648-1649). Перемоги козацько-селянського війська під Жовтими Водами, Корсунем, Пилявцями. Зборівська битва. Зборівський мир. Відновлення української державності. Формування державних інституцій і активізація зовнішньополітичної діяльності уряду Б. Хмельницького. Молдавські походи Хмельницького. Битва під Берестечком і Білоцерківський мир. Битви під Батогом і Жванцем. Зближення України з Московією. Переяславська Рада. Березневі статті Б. Хмельницького 1654 року. Вхідження України під протекторат Московії. Завершальний етап Визвольної війни. Воєнні дії 1654-1657 рр. Становище Гетьманщини після смерті Б. Хмельницького. Основні напрями внутрішньої та зовнішньої політики І. Виговського. Гадяцька унія. Битва під Конотопом. Гетьманування Юрія Хмельницького. Поглиблення руйнівних процесів в Українській державі.

Історичне значення Визвольної війни українського народу. Визвольна війна як незавершена буржуазна революція. Оцінка особи Богдана Хмельницького в науковій літературі.

Дати подій: 1648 р. – Жовтоводська, Корсунська та Пилявецька битви; 1649 р. – Зборівська битва, Зборівський договір; 1651 р. – Берестецька битва, Білоцерківський договір; 1652 р. – Батозька битва; 1653 р. – Жванецька облога, Кам'янецький договір; 1654 р. – Переяславська рада, українсько-

московський договір («Березневі статті»); 1656 р. – московсько-польське Віленське перемир'я.

Персоналії: Богдана Хмельницького, Івана Богуна, Адама Кисіля.

Значення понять і термінів: «національно-визвольна війна», «Військо Запорозьке», «Гетьманщина», «покозачення».

4. Козацька Україна наприкінці 50-80-х рр. XVII ст.

Внутрішньо- та зовнішньополітична діяльність гетьманів козацької України 50-80-х рр. XVII ст. Занепад Правобережжя. Запорозька Січ у складі Гетьманщини. Адміністративно-територіальний устрій Слобідської України. Дати подій: 1658 р. – Гадяцький договір; 1659 р. – Конотопська битва; 1667 р. – Андрусівське перемир'я; 1669 р. – Корсунська угода, визнання Правобережною Гетьманщиною протекторату Османської імперії; 1681р. – Бахчисарайський мирний договір; 1686 р. – «Вічний мир» між Московським царством і Річчю Посполитою, підпорядкування Київської митрополії Московському патріархатові.

Персоналії: Івана Виговського, Юрія Немирича, Юрія Хмельницького, Павла Тетері, Івана Брюховецького, Петра Дорошенка, Івана Сірка, Дем'яна Многогрішного, Івана Самойловича.

Значення понять і термінів: «Руїна», «Великий згін», «Чигиринські походи».

5. Українські землі наприкінці XVII – в першій половині XVIII ст.

Гетьманщина в 1687-1709 рр. Повстання під проводом Семена Палія (1702-1704 рр.). Північна війна і Україна. Внутрішньополітична діяльність гетьманів козацької України 20-30-х рр. XVIII ст. Обмеження автономії Гетьманщини. Діяльність Першої Малоросійської колегії, «Правління Гетьманського уряду» (1734-1750 рр.). Культура. Києво-Могилянська академія. Духовність.

Дати подій: 1708 р. – українсько-шведський союз, зруйнування

Батурина; 1709 р. – зруйнування московськими військами Чортомлицької Січі, Полтавська битва; 1710 р. – «Конституція;..» Пилипа Орлика; 1713р. – ліквідація козацтва на Правобережній Україні; 1734 р. - заснування Нової (Підпільненської) Січі.

Персоналії: Івана Мазепи, Семена Палія. Костя Гордієнка. Пилипа Орлика. Івана Скоропадського, Павла Полуботка, Данила Апостола, Феофана Прокоповича.

Значення понять і термінів: «конституція», «Малоросія», «Малоросійська колегія», «змосковщення/зросійщення», «козацьке бароко», «козацький літопис».

6. Українські землі в другій половині XVIII ст.

Внутрішня політика останнього очільника Гетьманщини. Діяльність Другої Малоросійської колегії. Скасування козацького устрою на Слобожанщині. Ліквідація Запорозької Січі. Ліквідація автономії Гетьманщини. Опришківський та гайдамацький рухи. Зміни в політичному становищі Правобережної України та західноукраїнських земель після поділів Речі Посполитої (1772, 1793, 1795 рр.). Реформи Марії Терезії та Йосифа II та їх вплив на українські землі. Культура й духовність.

Дати подій: 1764 р. – остаточна ліквідація посади гетьмана; 1768 р. – Коліївщина; 1775 р. – остаточна ліквідація Запорозької Січі; 1780-1782 рр. – ліквідація особистої залежності селян Внутрішня політика останнього очільника Гетьманщини. Діяльність Другої Малоросійської колегії. 13 в Австрійській імперії; 1783 р. – закріпачення селян Лівобережної та Слобідської України; 1783 р. – підкорення Російською імперією Кримського ханства.

Персоналії: Кирила Розумовського, Петра Калнишевського, Олекси Довбуша, Максима Залізняка, Івана Гонти, Григорія Сковороди, Артема Веделя, Івана Григоровича-Барського.

Значення понять і термінів: «опришок», «Нова (Підпільненська) Січ»,

«паланка», «зимівник», «Задунайська Січ», «гайдамака», «Коліївщина».

7. Українські землі у складі Російської імперії наприкінці XVIII – в першій половині XIX ст.

Адміністративно-територіальний поділ українських земель у складі Російської імперії. Українське національне відродження: початок, періоди й особливості. Відновлення українського козацтва в час французько-російської війни. Кирило-Мефодіївське братство. Поширення в Україні російського та польського суспільних рухів. Початок промислового перевороту.

Дати подій: 1798 р. – видання «Енеїди» Івана Котляревського; 1828 р. – ліквідація Задунайської Січі; грудень 1825 – січень 1826 рр. – повстання Чернігівського полку; 1830-1831 рр. – польське визвольне повстання; 1840 р. – перше видання «Кобзаря» Тараса Шевченка; 1846-1847 рр. – діяльність Кирило-Мефодіївського братства.

Персоналії: Івана Котляревського, Устима Кармалюка, Тараса Шевченка, Миколи Костомарова, Пантелеймона Куліша.

Значення понять і термінів: «нація», «національне відродження», «національна ідея», «масон», «промисловий переворот».

8. Українські землі у складі Австрійської імперії наприкінці XVIII – в першій половині XIX ст.

Адміністративно-територіальний поділ західноукраїнських земель. Початок національного відродження. Діяльність «Руської трійці». Альманах «Русалка Дністровая». Західноукраїнські землі в європейській революції 1848-1849 рр. Діяльність Головної Руської Ради (1848-1851 рр.). Досвід парламентаризму.

Дати подій: 1816 р. – створення освітнього товариства галицьких греко-католицьких священників; 1833-1837 рр. – діяльність «Руської трійці»; 1837 р. – видання «Русалки Дністрової»; 1848 р. – скасування панщини в Галичині, створення Головної Руської Ради, видання першої українськомовної газети

«Зоря Галицька».

Персоналії: Івана Могильницького, Маркіяна Шашкевича, Івана Вагилевича, Якова Головацького, Олександра Духновича, Лук'яна Кобилиці.

Значення понять і термінів: «будителі», «революція», «Весна народів».

9. Культура України кінця XVIII – першої половини XIX ст.

Освіта, наука, література, образотворче мистецтво, архітектура. «Історія русів». Галицько-руська матиця. Собор руських вчених.

Дати подій: 1805 р. – відкриття університету в м. Харків; 1834 р. – відкриття університету в м. Київ; 1839 р. – ліквідація царською владою греко-католицької церкви на Правобережжі.

Персоналії: Василя Каразіна, Петра Гулака-Артемівського, Григорія Квітки-Основ'яненка, Михайла Максимовича, Михайла Остроградського.

Значення понять і термінів: «класицизм», «романтизм».

10. Українські землі у складі Російської імперії в другій половині XIX ст.

Події Кримської війни 1853- 1856 рр. на українських землях та поразка Російської імперії. Реформи 1860-1870-хрр. і процеси модернізації в Україні. Українські підприємці. Політика російського царизму щодо України. Розвиток громадівського руху. Журнали «Основа», «Громада», «Київська старина». Діяльність «Південно-Західного відділу Російського географічного товариства» (1873-1876 рр.). Братство тарасівців. Національне відродження кримськотатарського народу.

Дати подій: 19 лютого 1861р. – царський маніфест про скасування кріпосного права в Російській імперії; 1863 р. - Валуєвський циркуляр; 1863-1864 рр. – польське національно-визвольне повстання; 1876 р. – Емський указ.

Персоналії: Володимира Антоновича, Олександра Кониського, Михайла Драгоманова, Павла Чубинського, Бориса Грінченка, Ісмаїла Гаспаринського.

Значення понять і термінів: «Київська козаччина», «земство», «громадівський рух».

11. Українські землі у складі Австро-Угорщини в II половині XIX ст.

Політика австрійського уряду щодо західноукраїнських земель. Діяльність культурно-освітнього товариства «Просвіта». Українські видання: «Правда», «Діло», «Записки Наукового товариства імені Шевченка». Розвиток кооперативного руху. Трудова еміграція. Політизація українського національного руху та утворення перших політичних партій.

Дати подій: 1868 р. – створення у м. Львів товариства «Просвіта»; 1873 р. – створення у м. Львів Літературного товариства імені Тараса Шевченка (від 1892 р. – Наукове товариство імені Тараса Шевченка); 1890 р. – створення Русько-української радикальної партії; 1899 р. – створення Української національно-демократичної партії та Української соціал-демократичної партії.

Персоналії: Юліана Романчука, Юліана Бачинського, Івана Франка, Олександра Барвінського, Юрія Федьковича.

Значення понять і термінів: «трудова еміграція», «кооперація», «українофіли», «народовці», «радикали», «партія», «нова ера».

Культурно-просвітницький етап національного руху. Українофіли. В. Антонович. Громадівський рух і посилення репресій з боку царизму. Участь українців у польському повстанні 1863-1864 рр. в Україні. Валуєвський циркуляр. Емський указ. Криза громадівського руху. Діяльність російських народницьких груп в Україні. М. Драгоманов і зародження українського соціалізму. Революційно-демократичний рух. Початок пролетарського руху.

12. Культура України в другій половині XIX – на початку XX ст.

Піднесення української культури. Розвиток освіти, науки, літератури, музичного, образотворчого, театрального мистецтва. Українські підприємці-

благодійники. Релігія і церква.

Дати подій: 1865 р. – відкриття Новоросійського університету; 1875 р. – відкриття Чернівецького університету.

Персоналії: Іллі Мечникова, Івана Пулюя, Агатангела Кримського, Дмитра Яворницького, Лесі Українки, Марка Кропивницького, Миколи Садовського, Марії Заньковецької, Михайла Вербицького, Миколи Лисенка, Соломії Крушельницької, Богдана Ханенка, Василя Симиренка.

Значення понять і термінів: «меценат», «професійний театр», «реалізм», «модернізм».

13. Українські землі у складі Російської імперії в 1900-1914 рр.

Утворення монополістичних об'єднань в Україні. Земельна реформа Петра Столипіна та її вплив на Україну. Консолідація української нації. Створення політичних партій Наддніпрянщини. Самостійницька й автономістська течії в національному русі. Події революції 1905-1907 рр. в Україні. Діяльність українських парламентських громад в I та II Державних Думах. Діяльність «Просвіти». Посилення російського імперського наступу на Україну в 1907-1914 рр.

Дати подій: 1900 р. – створення Революційної української партії (РУП); 1908 р. – створення Товариства українських поступовців (ТУП); 1905 р. – створення першої в Наддніпрянській Україні «Просвіти».

Персоналії: Євгена Чикаленка, Миколи Міхновського, Вячеслава Липинського.

Значення понять і термінів: «монополія», «хутір», «відруб», «чорносотенець», «страйк».

14. Українські землі у складі Австро-Угорщини в 1900-1914 рр.

Становище промисловості та сільського господарства. Радикалізація українського політичного руху. Вплив УГКЦ на формування національної свідомості населення західноукраїнських земель.

Дати подій: 1900 р. – обрання Андрея Шептицького митрополитом УГКЦ; 1907 р. – впровадження в Австро-Угорській імперії загального виборчого права для чоловіків.

Персоналії: Андрея Шептицького, Івана Боберського, Кирила Трильовського.

Значення поняття «загальне виборче право».

15. Україна в роки Першої світової війни

Україна в геополітичних планах країн Антанти і Центральних держав. Війна та українські політичні сили. Головна українська рада. Союз визволення України. Загальна українська рада. Воєнні дії на території України в 1914-1917 рр. Українці в арміях воюючих держав. Українські січові стрільці. Політика Російської імперії та Австро-Угорщини на українських землях у 1914-1917 рр.

Дати подій: серпень 1914 р. – утворення Головної української ради, формування легіону Українських січових стрільців (УСС), створення Союзу визволення України; 1914 р. – Галицька битва; 1915 р. утворення Загальної української ради; 1916 р. – Брусилівський прорив.

Персоналії: Костя Левицького, Дмитра Донцова, Андрія Жука, Михайла Галушинського, Вільгельма Франца фон Габсбурга-Лотрінгена (Василя Вишиваного).

Значення понять і термінів: «світова війна», «Галицько-Буковинське генерал-губернаторство», «мобілізація», «евакуація».

16. Початок Української революції

Революційні події в Україні в 1917- на початку 1918 р. Українізація армії. Еволюція поглядів політичних сил України в питанні самовизначення. Універсали Української Центральної Ради. Відносини УЦР з Тимчасовим урядом та більшовицькою Росією. Проголошення УНР. Кримськотатарський національний рух. «Всеукраїнський з'їзд рад» у м. Харків. Перша війна

більшовицької Росії з УНР. Бій біля станції Крути. Події 1917 р. в Криму. Проголошення незалежності УНР. Окупація більшовицькою Росією України. Берестейський мирний договір. Вигнання більшовиків із території УНР. Похід Петра Болбочана на Крим. Конституція УНР.

Дати подій: березень 1917 р. – утворення Української Центральної Ради (УЦР); квітень 1917 р. – Всеукраїнський національний конгрес; червень 1917 р. – I Універсал УЦР; липень 1917 р. – II Універсал УЦР; листопад 1917р. – III Універсал УЦР; 9 (22) січня 1918 р. – IV Універсал УЦР, проголошення незалежності Української Народної Республіки (УНР); січень 1918 р. – бій біля станції Крути; січень (лютий) 1918 р. – Берестейський мирний договір між УНР та державами Четверного союзу.

Персоналії: Михайла Грушевського, Володимира Винниченка, Сергія Єфремова, Петра Болбочана, Номана Челебіджіхана.

Значення понять і термінів: «автономізація», «самостійники», «Українська Центральна Рада», «універсали УЦР», «Генеральний Секретаріат», «Вільне козацтво», «Установчі Збори», «більшовизм», «курултай».

Лютнева буржуазно-демократична революція і участь в ній українців. Розвиток революції на Україні. Процес утворення й конституювання Центральної Ради. Український національний конгрес. Політичні партії та їх практична діяльність у створенні національної державності. М. Грушевський. Внутрішня і зовнішня політика Центральної Ради. Початок українізації армії. Перший, другий універсали Центральної Ради та їх значення. Утворення Генерального секретаріату. В. Винниченко. Збройний виступ самостійників. Характер стосунків Центральної Ради та Генерального секретаріату з тимчасовим урядом. Прорахунки Центральної Ради в державотворчому процесі та соціальній політиці. Корніловський заколот та Україна. З'їзд народів Росії в Києві.

Більшовицький переворот і Центральна Рада. Третій Універсал Центральної Ради і проголошення утворення УНР. Підсумки виборів до

Установчих зборів в Україні. Тактика більшовиків в Україні. Ультиматум РНК РРФСР Центральній Раді, агресивна війна радянської Росії проти УНР. Брест-Литовські переговори. Умови Брестського миру. Роль зовнішнього фактору у цій боротьбі. Інтервенція російських радянських військ. Перший Всеукраїнський з'їзд Рад і проголошення радянської влади в Харкові. Збройна боротьба проти Центральної Ради. Бій під Крутами. Проголошення Четвертим Універсалом Центральної Ради незалежності УНР.

Встановлення на Україні режиму диктатури пролетаріату. Діяльність першого радянського уряду.

Німецько-австрійська інтервенція, відновлення влади Української Центральної Ради. Прийняття Конституції УНР. Історичне значення діяльності Центральної Ради.

17. Розгортання Української революції. Боротьба за відновлення державності

Гетьманський переворот. Українська Держава. Західноукраїнська Народна Республіка. Український національний рух на Буковині й у Закарпатті. Акт злуки УНР та ЗУНР. Українсько-польська війна 1918-1919 рр. Директорія. Друга війна більшовицької Росії з УНР. Більшовицький режим в Україні. Ухвалення Конституції УСРР 1919 р. Політика воєнного комунізму. Червоний терор. Військова інтервенція Антанти на півдні України. Денікінський режим в Україні. Повернення більшовицької влади. Перший Зимовий похід. Варшавська угода між УНР та Польщею. Польсько-радянська війна на території України. Другий Зимовий похід армії УНР. Холодноярська республіка (1919-1922 рр.). Культура та духовність.

Дати і подій: 29 квітня 1918р. – державний переворот і прихід до влади Павла Скоропадського; 1 листопада 1918 р. – Листопадовий зрив у Львові; 13 листопада 1918 р. проголошення Західноукраїнської Народної Республіки (ЗУНР); листопад 1918 р. – заснування Української академії наук (УАН); 14 листопада 1918 р. – утворення Директорії; 22 січня 1919 р. – проголошення

Акта злуки УНР та ЗУНР; грудень 1919 – травень 1920 рр. – Перший Зимовий похід армії УНР; квітень 1920 р. – Варшавська угода; березень 1921 р. – Ризький мирний договір; 1921 р. – утворення Української автокефальної православної церкви (УАПЦ); листопад 1921 р. – Другий Зимовий похід армії УНР.

Персоналії: Павла Скоропадського, Дмитра Вітовського, Євгена Петрушевича, Симона Петлюри, Нестора Махна, Василя Липківського, Григорія Нарбута, Володимира Вернадського.

Значення понять і термінів: «Директорія», «соборність», «отаманщина», «воєнний комунізм», «червоний терор», «інтервенція», «Чортківська офензива», «Київська катастрофа», «автокефальна церква».

Гетьманський переворот. П. Скоропадський. Внутрішня та зовнішня політика уряду Скоропадського. Діяльність антигетьманівської опозиції. Селянські повстання влітку та восени 1918 року. Крах німецько-австрійської окупації. Причини падіння та історичне значення держави П. Скоропадського.

Утворення Директорії. Встановлення влади Директорії УНР. С. Петлюра. Внутрішня політика і зовнішньополітична діяльність Директорії. Трудовий конгрес.

Проголошення ЗУНР. Організація держави на західноукраїнських землях. Злука УНР і ЗУНР. Соціально-економічні перетворення в ЗУНР. Польсько-український конфлікт. Створення Української Галицької Армії. Наступ польських військ та відхід української армії за Збруч.

Дипломатична діяльність ЗУНР. Причини поразки ЗУНР. Поглинення Північної Буковини, Бессарабії та Закарпаття іноземними державами. Більшовицька агресія проти УНР. Отаманщина. Розпад армії УНР.

Відновлення більшовицької диктатури. Перша Конституція УРСР. Націоналізація промисловості. Аграрна реформа. Продовольча диктатура та її суть. Повстанський селянський рух проти більшовицького панування. Становище українських партій. Відновлення більшовицького режиму.

Формальне визнання радянською Росією незалежності УРСР. Всеукраїнським з'їздом. Вибори до рад. Відновлення політики «воєнного комунізму» в економіці та суспільному житті. Напрями комуністичного руху в Україні (КП(б)У, УКП(б). УКП).

Наступ білогвардійців в Україні літом 1919 року. Контрнаступ об'єднаних українських армій. Поразка армії УНР. Перший зимовий похід армії УНР.

Більшовицько-польська війна і Україна. Варшавська угода між УНР і Польщею. Наступ польсько-українських військ. Польський режим та ставлення до нього населення. Відступ польсько-українських військ. Ризький мир. Другий Зимовий похід армії УНР. Закінчення боротьби регулярних українських військ за незалежність України.

Розгром Врангеля. Розгром махновського руху. Причини поразки української революції. Історичне значення.

Чинники розвитку культури в 1917-1920 рр. Культурно-освітня діяльність Центральної Ради, Гетьманату, Директорії. Освітня політика більшовиків. Розвиток науки. Відкриття УАН.

18. Встановлення комуністичного тоталітарного режиму в Україні

Масовий голод у південних губерніях УСРР. Антирелігійна кампанія. Неп в УСРР. Вхід УСРР до складу СРСР. Утворення Кримської АСРР. Національна політика радянської влади в УСРР. Молдавська АСРР. Суспільно-політичне життя. Ліквідація багатопартійності. Політика коренізації/українізації в УСРР. Згорання непу і перехід до директивної економіки. Індустріалізація. Кампанія з ліквідації неписьменності дорослих. Культура. Духовне життя.

Дати подій: 1921-1923 рр. – масовий голод в Україні; 1922 р. – вхід УСРР до складу Союзу Радянських Соціалістичних Республік (СРСР); 1923 р. – початок політики коренізації/українізації в УСРР; 1925 р. – проголошення курсу на індустріалізацію.

Персоналії: Олександра Шумського, Миколи Хвильового, Михайла Волобуєва.

Значення понять і термінів: «тоталітарний режим», «нова економічна політика (неп)», «коренізація», «українізація», «індустріалізація».

Внутрішнє та зовнішнє становище України після революції. Політична криза 1921 року. Причини непу. Наслідки політики воєнного комунізму. Суть нової економічної політики і особливості її впровадження в Україні. Наслідки непу. Відбудова народного господарства. Початок курсу на індустріалізацію. Причини згортання непу.

Причини та масштаби голоду 1921-1922 рр. Конфлікт радянської держави з церквою. Договори між РРФСР і УРСР 1920-1921 рр. Юридичне оформлення Союзу РСР. Статус УРСР у складі Радянського Союзу.

Політика більшовиків у галузі культури. Форми та методи здійснення українізації. Розширення сфери вживання української мови. Коренізація та національні меншини. Опір «українізації».

Український національний комунізм. Погляди О. Шумського, М. Скрипника, М. Волобуєва, М. Хвильового. Кампанія з ліквідації неписьменності. Розвиток освіти.

Українське культурне відродження. Українське національне відродження в літературі та мистецтві. С. Єфремов. Релігійне життя в Україні. Утворення Української автокефальної православної церкви (УАПЦ). Ставлення влади до української інтелігенції.

Історична необхідність індустріалізації, методи її здійснення.

19. Утвердження більшовицького тоталітарного режиму в Україні

Форсована індустріалізація. Насильницька колективізація. Примусові хлібозаготівлі. Опір селянства. Голодомор 1932-1933 рр. – геноцид Українського народу. Масштаби та наслідки Голодомору. Масові репресії та їх ідеологічне виправдання більшовицьким режимом. Політичні процеси 1920-хпочатку 1930-х рр. Згортання українізації. Ідеологізація суспільного

життя в Україні. Культ особи. Великий терор. Биківня та інші місця масових поховань жертв репресій. Національно-демографічні зміни. Розстріляне відродження. Антирелігійна кампанія.

Дати подій: 1928/1929-1932 рр. – перша п'ятирічка; 1928 р. – судовий процес у Шахтинській справі; 1929 р. – початок насильницької колективізації; 1930 р. – судовий процес у справі Спілки визволення України (СВУ); 1932-1933 рр. – Голодомор в Україні; 1934 р. – перенесення столиці УСРР з Харкова до Києва; 1937 р. – ухвалення Конституції УРСР; 1937-1938 рр. – «Великий терор».

Персоналії: Казимира Малевича, Михайла Бойчука, Леся Курбаса, Олександра Довженка.

Значення понять і термінів: «п'ятирічка», «соціалістична індустріалізація», «колективізація сільського господарства», «репресії», «розкуркулення», «закон про п'ять колосків», «Голодомор», «чорна дошка», «націонал-ухильництво», «розстріляне відродження», «Головне управління таборів (ГУТаб)», «паспортна система», «геноцид», «соціалістичний реалізм».

Перехід до форсованої індустріалізації та командної економіки. Перші п'ятирічні плани. Система жорсткої централізації управління економікою. Підсумки і значення індустріалізації та колективізації (масові репресії щодо середнього селянства, криза сільськогосподарського виробництва). Промисловість і сільське господарство напередодні другої світової війни.

Кооперування і колективізація. Перехід до прискореної колективізації. Поширення колгоспів. Доля приватних селянських господарств. «Ліквідація куркульства як класу». Масштаби розкуркулення. Голодомор 1932-1933 р., його причини та наслідки. Діяльність комісії Молотова в Україні. Завершення колективізації.

Зміни в соціальному складі населення. Глибокі соціальні деформації. Конституція УРСР 1937 року. Судові процеси. «Шахтинська справа», «Спілка визволення України». Репресії над радянськими партійними кадрами

в кінці 30-х рр. Масові репресії та їх жертви.

Становище в освіті. Згортання українізації в кінці 30-х років. Розвиток науки. Діяльність ВУАН. Досягнення українських вчених. Труднощі розвитку науки. «Розстріляне відродження». Репресії щодо української інтелігенції. Церковна політика радянської влади. Ліквідація УАПЦ. Закриття та нищення храмів, культового майна і споруд.

20. Західноукраїнські землі в міжвоєнний період

Правовий статус українських земель у складі Польщі. Національна політика та міжнаціональні відносини. Економічне і соціальне становище населення. Українська кооперація. Просвітні організації краю. Українські політичні і громадські організації. Українська військова організація та ОУН. Українські землі у складі Румунії. Татарбунарське повстання. Суспільно-політичне життя. Українські землі у складі Чехословаччини. Правовий статус Закарпаття. Суспільно-політичне й соціально-економічне життя. Карпатська Україна. Карпатська Січ. Культура та духовність. Політичне і культурне життя української еміграції.

Дати подій: 1920 р. – підписання Бессарабського протоколу, визнання країнами Антанти входження Бессарабії до складу Румунії; 1923 р. – визнання країнами Антанти входження Східної Галичини до складу Польщі, саморозпуск уряду ЗУНР; 1925 р. – утворення Українського національно-демократичного об'єднання (УНДО); 1929 р. – утворення Організації українських націоналістів (ОУН); 1930 р. – проведення польською владою акції «пацифікації»; 1938 р. – надання автономії Підкарпатській Русі у складі Чехо-Словаччини; 15 березня 1939 р. – проголошення незалежності Карпатської України.

Персоналії: Євгена Коновальця, Володимира-Сергія Залозецького-Саса. Василя Мудрого, Августина Волошина.

Значення понять і термінів: «осадництво», «пацифікація», «інтегральний націоналізм», «русинство», «політична еміграція».

Становище Західної України в 1920-1940 рр. Окупаційний режим в Польщі та Румунії. Правовий статус Східної Галичини в 1919-1923 рр. Анексія Східної Галичини Польщею 1923 року. Становище українських північно-західних земель (Волинь. Полісся, Підляшшя). Характер промисловості. Аграрні відносини.

Особливості політичної боротьби українців за національне та соціально-економічне визволення. Діяльність УГКЦ. А. Шептицький. Діяльність політичних партій та рухів. Українська Військова Організація (УВО). С. Коновалець. Українське Національно-Демократичне Об'єднання (УНДО). Спроби нормалізації стосунків з польською владою та їх провал, «Пацифікація».

Організація Українських Націоналістів (ОУН). Методи діяльності ОУН. С. Бандера. Ідеологія інтегрального націоналізму. Д. Донцов. Комуністична Партія Західної України (КПЗУ) та її діяльність.

Поглинення українських земель Румунією. Політика румунського уряду щодо українців. Політичні партії на українських землях. Діяльність радикальних націоналістичних груп.

Входження Закарпаття до складу Чехословаччини. Особливості політичної боротьби в Закарпатті. Русинство. Надання автономії Карпатської України. Створення Карпатської Січі. Проголошення незалежності Карпатської України. А. Волошин. Вторгнення угорських військ у Закарпаття. Опір українців.

21. Україна в роки Другої світової війни

Українське питання в міжнародній політиці напередодні Другої світової війни. Радянсько-німецькі договори 1939 р. Початок Другої світової війни. Окупація Червоною армією Галичини, Волині, Північної Буковини, Хотинщини та Південної Бессарабії. Радянізація. Масові політичні репресії 1939-1940 рр. Початок німецько-радянської війни. Бойові дії в 1941-1942 рр. Відступ Червоної армії. Мобілізаційні заходи. Злочини комуністичного

тоталітарного режиму. Окупація України військами Німеччини та її союзниками. «Новий порядок». Масове знищення мирного населення. Голокост. Опір окупантам. Український визвольний рух. Проголошення Акта відновлення Української Держави. Поліська Січ. Українська повстанська армія. Українсько-польське протистояння. Радянський партизанський рух. Бойові дії 1942-1943 рр. Вигнання німецьких військ та їхніх союзників з Правобережної та Південної України. Депортація кримських татар та інших народів Криму. Завершення бойових дій на території України. Українці у військових формуваннях держав Об'єднаних Націй. Внесок українського народу в перемогу над нацизмом. Українське питання на Тегеранській, Ялтинській і Потсдамській конференціях. Ціна війни. Культура й духовність.

Дати подій: 23 серпня 1939 р. – радянсько-німецький договір про ненапад і таємний протокол до нього («пакт Молотова-Ріббентропа»); 1 вересня 1939р. – початок Другої світової, війни; 17 вересня .1939 р. – вторгнення Червоної армії на територію Західної України; червень 1940 р. – вторгнення Червоної армії на територію Бессарабії та Північної Буковини; 22 червня 1941 р. – напад Німеччини на СРСР; 30 червня 1941 р. – проголошення Акта відновлення Української Держави; 14 жовтня 1942 р. – створення Української повстанської армії (УПА); грудень 1942 р. – початок вигнання німецьких військ та їх союзників з України; 6 листопада 1943 р. – вигнання німецьких окупантів з м. Київ; січень-лютий 1944р. – Корсунь-Шевченківська наступальна операція; 28 жовтня 1944р. – завершення вигнання німецьких військ, та їх союзників з території України; 9 травня 1945 р. – День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні; 2 вересня 1945 р. - завершення Другої світової війни.

Персоналії: Івана Багряного, Тараса Бульби (Боровця), Степана Бандери, Андрія Мельника, Ярослава Стецька, Романа Шухевича, Кирила Осьмака, Івана Кожедуба, Олексія Береста, Амет-Хана Султана, Василя Порика, Кузьми Дерев'янка, Олени Теліги.

Значення понять і термінів: «радянізація», «план “Барбаросса”»,

«випалена земля», «нацистський новий порядок», «план “Ост”», «Голокост», «остарбайтери», «концтабори», «колабораціонізм», «похідні групи», «Поліська Січ», «бандерівці», «чорносвітники», «депортація», «український визвольний рух».

Радянсько-німецький пакт про ненапад 23 серпня 1939 року. Таємний протокол. Включення Західної України до УРСР, Міжнародні умови возз'єднання. Вступ Червоної армії в Західну Україну і Західну Білорусію. Входження північної Буковини і українських придунайських земель до складу УРСР у 1940 році. Позитивні та негативні наслідки возз'єднання. Радянізація західних областей України. Початок радянсько-німецької війни. Напад Німеччини на Радянський Союз. Україна в планах окупантів. Перші дні війни. Прикордонні бої. Відступ Червоної армії. Причини невдач Червоної армії, мобілізаційні заходи 1941 р. Евакуація в східні райони СРСР.

Оборонні бої влітку – восени 1941 р. Оборона. Києва. Поразка Південно-Західного фронту. Героїчна оборона Одеси і Севастополя. Невдалі спроби контрнаступу під Харковом. Продовження наступу німецьких військ на півдні. Окупаційний режим. Розчленування України. Нацистський «новий порядок». Злочинна політика окупаційних властей. Концтабори і масові розстріли. Трагедія Бабиного Яру. Економічне пограбування України. Вивіз працездатного населення на каторжні роботи до Німеччини.

Розгортання руху Опору та його течії в Україні. Радянське підпілля і партизанський рух 1941-1942 рр. ОУН на початку війни. «Акт проголошення відновлення Української держави» 30 червня 1941 р. Оунівське підпілля 1941-1942 рр. Створення Української повстанської армії (УПА).

Україна в 1943 р. Перемога Червоної армії під Сталінградом і початок вигнання окупантів з України, Курська битва. Продовження наступу на Лівобережжі, Визволення Донбасу, Падіння «Східного валу». Визволення Києва. Мобілізаційні заходи 1942-1943 рр., їхні особливості та наслідки.

Боротьба з ворогом в тилу. Діяльність радянських партизанських загонів і підпілля. Політична еволюція ОУН-УПА .

Героїчна праця українців на промислових підприємствах і в колгоспах. Внесок українських вчених і діячів освіти та культури у досягнення перемоги. Евакуйовані підприємства в тилу.

Україна на завершальному етапі війни (1944-1945 рр.) Січнево-лютий наступ 1944 р. Корсунь-Шевченківська битва. Весняний наступ Українських фронтів. Кримська наступальна операція. Примусове виселення з Криму в східні райони СРСР татар, греків, вірмен. Завершення вигнання окупантів з України. Участь жителів України в завершальних операціях другої світової війни.

Завершальний етап боротьби в тилу. Радянський партизанський рух. ОУН -УПА на завершальному етапі війни. Становище в західних областях України. 8 травня – День Пам'яті. 9 травня – День Перемоги.

Культура України в роки війни. Освіта. Наука. Українська преса, возз'єднання Закарпаття з УРСР. Втрати України в роки війни.

22. Україна в перші повоєнні роки

Україна – співзасновниця ООН. Встановлення кордонів УРСР у міжнародних договорах. Посилення радянзації та репресії у західних областях УРСР. Український визвольний рух у 1944-1950-хрр. Обмін населенням між Польщею й УРСР. Масові депортації (1944- 1946 рр.). Операції «Вісла» і «Захід». Ліквідація УГКЦ. Внутрішньополітична й економічна ситуація в УРСР. Масовий голод 1946-1947 рр. Ідеологічні кампанії. «Чистки» творчої інтелігенції. Культура й духовність.

Дати подій: 1945 р. – входження Закарпаття до складу УРСР; квітень 1945 р. – Україна співзасновниця Організації Об'єднаних Націй (ООН); березень 1946 р. – ліквідація УГКЦ; 1946-1947 рр. – масовий голод в Україні; квітень-липень 1947 р. – проведення польською владою операції «Вісла»; жовтень 1947 р. – проведення операції «Захід»; 1951р. – встановлення західного кордону УРСР.

Персоналії: Олександра Богомольця, Сергія Лебедева, Андрія

Малишка, Максима Рильського, Володимира Сосюри, Павла Тичини, Володимира: Філатова, Василя Кука, Йосипа Сліпого.

Значення понять і термінів: «відбудова», «операція «Вісла»», «операція «Захід»», «ждановщина», «лисенківщина», «космополітизм», «холодна війна».

Підвищення міжнародного статусу України

Перехід до мирного будівництва. Особливості відбудови економіки. Соціально-економічні труднощі післявоєнної епохи. Голод 1946-1947 рр. Успіхи у відбудові промисловості, транспорту й сільського господарства. Грошова реформа та її наслідки. Ліквідація карткової системи. Внутрішньополітичне життя в Україні. Продовження політичних репресій. Радянська західних областей. Формування органів місцевої влади. Колективізація західноукраїнського села. Львівський собор 1946 року та ліквідація Української греко-католицької церкви. Боротьба радянської влади з підпільним партизанським рухом ОУН-УПА. Антиукраїнські акції комуністичного режиму в Польщі (Операція «Вісла»).

Культурне життя в Україні у другій половині 40-х – на початку 50-х років. Відбудова системи освіти. Впровадження обов'язкового семирічного навчання. Успіхи в науці. Розгром генетики та «лисенківщина» в Україні. Розвиток літератури і мистецтва.

23. Україна в умовах десталінізації

Участь українців у повстаннях у сталінських концтаборах. XX з'їзд КПРС. Десталінізація і лібералізація суспільного життя. Зміни адміністративно-територіального устрою: входження Кримської області до складу УРСР. Зміни в управлінні господарством. Зародження дисидентського руху та його течії. «Шістдесятництво». Антирежимні виступи 1960-х рр. Культура й духовність.

Дати подій: 1953-1954 рр. – повстання політичних в'язнів у сталінських концтаборах, ліквідація ГУТабу; лютий 1954 р. – входження Кримської

області до складу УРСР; 1956 р. – XX з'їзд КПРС, засудження культу особи; 1959р. – утворення Української робітничо-селянської спілки; 1959 р. – утворення Клубу творчої молоді «Сучасник» у м. Київ.

Персоналії: Катерини Білокур, Левка Лук'яненко, Івана Світличного, Василя Стуса, Алли Горської, Ліни Костенко, Євгена Сверстюка, Василя Симоненка, Леся Танюка, Сергія Корольова.

Значення понять і термінів: «десталінізація», «культ особи», «лібералізація», «політична реабілітація», «відлига», «раднаргосп», «шістдесятники», «дисиденти».

Смерть Й. В. Сталіна. Початок десталінізації та демократизації суспільного життя в Україні. XX з'їзд КПРС і Україна. Початок політичної реабілітації. Наростання опору десталінізації з боку консервативних сил. М. С. Хрущов: політичний портрет.

Адміністративно-територіальні зміни. Входження Кримської області до складу України.

Розвиток економіки України в середині 50-х – у першій половині 60-х років. Реформування економіки. Раднаргоспи. Зміни в аграрному секторі. Екстенсивні шляхи розвитку сільського господарства. Піднесення соціального статусу селянства.

Демократизація культурно-духовного життя в Україні. Науково-технічна революція. Пожвавлення літературно-мистецького життя. Суперечливість ідеологічних та культурних перетворень.

Курс на «зближення і злиття націй». Посилення русифікації. Зародження дисидентського руху в Україні. Причини появи та особливості дисидентського руху в Україні. «Українська робітничо-селянська спілка». Стаття І. Дзюби «Інтернаціоналізм чи русифікація?». Значення діяльності дисидентів.

24. Україна в період загострення кризи радянської системи

Ідеологічні орієнтири партійно-радянського керівництва. Конституція

УРСР 1978 р. Економічна ситуація в УРСР. Дисидентський рух: течії, форми і методи боротьби. Українська громадська група сприяння виконанню Гельсінських угод. Самвидав. Кримськотатарський національний рух. Культура й духовність.

Дати подій: 1965 р. – перша хвиля масових затримань діячів антирежимного руху; 1970-1972 рр. – видання самвидавного «Українського вісника»; 1972 р. – друга хвиля масових затримань діячів антирежимного руху; 1976 р. – утворення Української громадської групи сприяння виконанню Гельсінських угод (УГГ).

Персоналії: Івана Дзюби, Валерія Марченка, Петра Григоренка, Миколи Руденка, В'ячеслава Чорновола, Михайла Брайчевського, Сергія Параджанова, Івана Миколайчука, Олесь Гончара, Леоніда Вікова, Володимира Івасюка, Мустафи Джемілева, Миколи Амосова, Олега Антонова.

Значення понять і термінів: «застій», «дефіцит», «розвинений соціалізм», «номенклатура», «самвидав», «тамвидав», «правозахисник».

Політико-ідеологічна криза системи. Порушення прав людини. Неосталінізм. Діяльність в Україні П. Шелеста і зміщення його з посади першого секретаря ЦККП України. В. Щербицький. Конституція УРСР 1978 р. Відносини керівництва України з союзним центром.

Спроби радянського уряду динамізувати соціально-економічне життя. Березневий та Вересневий (1965 р.) Пленуми ЦК КПРС. Реформи в промисловості та сільському господарстві. Посилення економічних важелів в управлінні. Непослідовність економічних перетворень. Посилення командно-адміністративної системи. Наростання стагнаційних процесів в 1970-на початку 80-х років. Нарощення військово-промислового комплексу (ВПК).

Соціальна сфера буття суспільства. Матеріальний та культурний рівень життя населення. Житлове будівництво. Сфера медичного обслуговування. Особливості соціальної диференціації в суспільстві. Загострення екологічної кризи.

Розвиток освіти та науки. Запровадження обов'язкової середньої освіти. Успіхи в розвитку літератури і мистецтва. Ідеологізація художньої творчості. Суперечливі тенденції в мистецькому житті. Театр. Кінематограф. Українське «поетичне кіно». Пісенна творчість. Образотворче мистецтво.

Наростання дисидентського руху. Утворення Української Гельсінської спілки (УГС). Релігійне дисидентство. Боротьба за легалізацію Української греко-католицької церкви (УГКЦ). Посилення переслідувань опозиції наприкінці 70-х – на початку 80-х років.

25. Відновлення незалежності України

Початок перебудови в СРСР. Чорнобильська катастрофа. Стан економіки. Шахтарські страйки. Гласність і політичний плюралізм. Український національно-демократичний рух. Зміни в політичному керівництві УРСР. Формування багатопартійної системи. Вибори до Верховної Ради УРСР і до місцевих рад 1990 р. Декларація про державний суверенітет України. Революція на граніті. Створення Автономної Республіки Крим (АРК). Меджліс кримськотатарського народу (червень 1991 р.). Спроба державного перевороту в СРСР у серпні 1991 р. Акт проголошення незалежності України. Референдум і вибори Президента України 1 грудня 1991 р. Розпад СРСР. Міжнародне визнання України. Культура. Духовне відродження.

Дати подій: квітень 1985 р. – початок «перебудови»; 26 квітня 1986 р. – катастрофа на Чорнобильській атомній електростанції (АЕС); вересень 1989 р. – створення Народного руху України за перебудову; березень 1990 р. – проведення перших альтернативних виборів до Верховної Ради УРСР; 16 липня 1990 р. – ухвалення Верховною Радою УРСР Декларації про державний суверенітет України; жовтень 1990 р. – «революція на граніті»; 24 серпня 1991 р. – ухвалення Верховною Радою УРСР Акта проголошення незалежності України; 1 грудня 1991р. – проведення Всеукраїнського референдуму та обрання Президента України.

Персоналія: Леоніда Кравчука.

Значення понять і термінів: «перебудова», «гласність», «плюралізм», «український національно-демократичний рух», «багатопартійність», «суверенітет», «незалежність», «ринкові відносини», «референдум», «президент».

Погіршення економічної ситуації в Україні в другій половині 80-х років. Промисловість і сільське господарство. Чорнобильська катастрофа. Екологічна ситуація в Україні. Формування економічних передумов розпаду СРСР. Зміни у вищому партійно-державному керівництві. М. Горбачов і пошуки шляхів виходу з кризи. Спроби оздоровлення суспільно-політичного життя. «Перебудова». Невдача спроб реформування СРСР. Політика керівництва України в період «перебудови».

Зростання політичної активності суспільства. «Гласність» і повернення народів до правди про минуле України. Нові громадські об'єднання. Початок формування багатопартійності в Україні. Розпад компартії України. Закон Української РСР «Про мови». Вибори до Верховної Ради УРСР 1990 р. Декларація про державний суверенітет України 16 липня 1990 р. Спроба державного перевороту в СРСР та події в Україні. Акт проголошення незалежності України 24 серпня 1991 р. Референдум 1 грудня 1991 р. і вибори Президента України. Припинення існування Радянського Союзу. Історичне значення проголошення незалежності України.

26. Становлення України як незалежної держави

Державотворчі процеси в незалежній Україні. Повернення кримських татар на батьківщину. Статус Криму. Суспільно-політичне життя. Особливості формування багатопартійності. Конституція України. Економіка України в 1991-1998 рр. та в 1998-2004 рр. Запровадження гривні. Демографічні та міграційні процеси. Олігархічна система. Початок інтеграції в європейський і світовий простір. Політична розбудова суспільства. Рухи протесту на початку 2000-х рр. Помаранчева революція. Україна в системі

міжнародних відносин. Культура й духовність.

Дати подій: 6 грудня 1991 р. – започаткування Збройних Сил України; липень 1994 р. – обрання Леоніда Кучми Президентом України; 1995 р. – обрання України членом Ради Європи (РЄ); 28 червня 1996 р. – ухвалення Конституції України; вересень 1996 р. – запровадження національної грошової одиниці – гривні; жовтень-грудень 2004р. – «Помаранчева революція», обрання Президентом України Віктора Ющенка.

Персоналії: Леоніда Кучми, Віктора Ющенка, Любомира Гузара, Леоніда Каденюка.

Значення понять і термінів: «корупція», «тіньова економіка», «олігарх», «Помаранчева революція», «поліконфесійність».

27. Творення нової України

Суспільно-політичне життя України в 2005-2013 рр. Авторитарний режим Віктора Януковича. Революція Гідності. Небесна Сотня. Анексія Росією Криму. Агресія Росії проти України. Російсько-українська війна. Добровольчі батальйони. Волонтерський рух. Реакція світової спільноти. Спроби мирного врегулювання. Соціально-економічний розвиток України до і після 2014 р. Євроінтеграційний поступ України: угода про асоціацію між Україною та ЄС. Режим безвізового в'їзду в країни ЄС Для громадян України. Культура й духовність.

Дати подій: 2008р. – вступ України до Світової організації торгівлі (СОТ); січень 2010 р. – обрання Віктора Януковича Президентом України; листопад 2013-лютий 2014 рр. – революція Гідності, повалення авторитарного режиму; червень 2014 р. – обрання Петра Порошенка Президентом України; 2014 р. – підписання Україною Угоди про асоціацію з Європейським Союзом (ЄС); вересень 2014 р., лютий 2015 р. – Мінські домовленості, 2019 р. – початок Операції об'єднаних сил.

Персоналії: Петра Порошенка, Володимир Зеленський.

Значення понять і термінів: «Євромайдан», «революція Гідності»,

«Небесна Сотня», «анексія», «сепаратизм», «антитерористична операція», «тимчасово окупована територія», «кіборг», «волонтерський рух», «люстрація», «громадянське суспільство», «безвізовий режим», ООС, «Томос».

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ВІДПОВІДІ ВСТУПНИКА УКРАЇНСЬКА МОВА

Оцінювання результатів знань вступника з української мови здійснюється на основі:

а) врахування основної мети, що передбачає різнобічний мовленнєвий розвиток особистості;

б) освітнього змісту навчального предмета, який розподіляється на чотири елементи: знання, вміння й навички, досвід творчої діяльності і досвід емоційно-ціннісного ставлення до світу;

в) функціонального підходу до мовного курсу, який передбачає вивчення мовної теорії в аспекті практичних потреб розвитку мовлення.

Об'єктами оцінювання мають бути:

- мовленнєві вміння й навички з чотирьох видів мовленнєвої діяльності;

- знання про мову й мовлення;
- мовні вміння та навички;
- досвід творчої діяльності;
- досвід особистого емоційно-ціннісного ставлення до світу.

При оцінюванні усної відповіді потрібно керуватись такими критеріями:

- повнота і правильність відповіді;
- ступінь усвідомлення, розуміння вивченого;
- мовленнєве оформлення відповіді.

БАЛИ	КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
до 99 балів	Вступник не приступив до відповіді або його відповідь не відповідає зазначеним вище критеріям.
100 – 110	Вступник може розрізнати об'єкт вивчення і відтворити деякі його елементи, мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності, буде лише окремі, не пов'язані між собою речення. Лексика висловлювання дуже бідна.
111 – 120	У послідовності ходу пояснення є лише деякі етапи. Ключові моменти питання не обґрунтовано. Наявна значна кількість помилок різних типів. Відповідь на питання неповна, нелогічна, не аргументована, не підкріплена прикладами.
121 – 130	Немає знань більшої частини програмного матеріалу та головного фактичного матеріалу. Вступник погано орієнтується в темі питання, демонструє низькі знання, плутається в поняттях. Є помилки в підборі прикладів.
131 – 140	Вступник демонструє часткове знання й розуміння необхідного матеріалу, допускає грубі помилки у визначенні понять, при використанні термінології. Отримана відповідь частково правильна або розкрита недостатньо.
141 – 150	Вступник демонструє знання основної частини програмного матеріалу, але питання розкрито неповно; відповідь свідчить про володіння лише окремими поняттями і термінами, фрагментарними навичками роботи. Відповідь неповна, допускаються неточності в прикладах.
151 – 160	Вступник демонструє загальні знання програмного матеріалу, допускає незначне порушення логіки викладу, що не заважає його повноцінному сприйняттю. Відповідь аргументована лише поодинокими прикладами.
161 – 170	Вступник виявляє знання й розуміння основних положень даної теми, але викладає матеріал не досить повно, допускає неточності у визначенні понять або у формулюванні правил; не вміє глибоко й переконливо обґрунтувати свої думки й відчуває труднощі під час добору прикладів.
171 – 180	Відповідь на питання логічно побудована, може містити 3- 4 акцентуаційні, фонетичні або орфоепічні помилки. Вступник орієнтується в темі питання, основних мовознавчих термінах, наводить приклади.
181 – 190	Вступник вільно висловлюється літературною мовою, демонструє ґрунтовні знання. Відповідь на питання повна, аргументована достатньою кількістю прикладів. Мовлення абітурієнта грамотне, можливі 1-2 негрубі помилки в обґрунтуванні мовознавчих термінів, що не впливають на правильність подальшого ходу пояснення.
191 – 200	Відповіді на питання будь-якого рівня розкрито в повному обсязі, вступник володіє нормами сучасної української мови, достатнім словниковим запасом. Усвідомлений, обґрунтований виклад основних понять питань з наведенням доречних прикладів.

МАТЕМАТИКА

До навчальних досягнень вступників з математики, які підлягають оцінюванню, належать:

- теоретичні знання, що стосуються математичних понять, тверджень, теорем, властивостей, ознак, методів та ідей математики;
- знання, що стосуються способів діяльності, які можна подати у вигляді системи дій (правила, алгоритми);
- здатність безпосередньо здійснювати уже відомі способи діяльності відповідно до засвоєних правил, алгоритмів (наприклад, виконувати певне тотожне перетворення виразу, розв'язувати рівняння певного виду, виконувати геометричні побудови, досліджувати функцію на монотонність, розв'язувати текстові задачі розглянутих типів тощо);
- здатність застосовувати набуті знання і вміння для розв'язання навчальних і практичних задач, коли шлях, спосіб такого розв'язання потрібно попередньо визначити (знайти) самому.

БАЛИ	КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
до 99 балів	Вступник не розпізнає один із кількох запропонованих математичних об'єктів (символів, виразів, геометричних фігур тощо), виділивши його серед інших. Не виконує одну крокові дії з числами, найпростішими математичними виразами
100 – 110	Вступник розпізнає один із кількох запропонованих математичних об'єктів (символів, виразів, геометричних фігур тощо), виділивши його серед інших; читає і записує числа, переписує даний математичний вираз, формулу; зображує найпростіші геометричні фігури (малює ескіз). Вступник виконує одну крокові дії з числами, найпростішими математичними виразами; впізнає окремі математичні об'єкти і пояснює свій вибір.
111 – 120	Вступник відтворює означення математичних понять і формулювання тверджень; називає елементи математичних об'єктів; формулює деякі властивості математичних об'єктів; виконує за зразком завдання обов'язкового рівня.
121 – 130	Вступник ілюструє означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій; розв'язує завдання обов'язкового рівня за відомими алгоритмами з частковим поясненням.
131 – 140	Вступник ілюструє означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій власними прикладами; самостійно розв'язує завдання обов'язкового рівня з достатнім поясненням; записує математичний вираз, формулу за словесним формулюванням і навпаки.
141 – 150	Вступник застосовує означення математичних понять та їх властивостей для розв'язання завдань у знайомих ситуаціях; знає залежності між елементами математичних об'єктів; самостійно виправляє вказані йому помилки; розв'язує завдання, передбачені програмою, без достатніх пояснень.
151 – 160	Вступник володіє визначеним програмою навчальним матеріалом; розв'язує завдання, передбачені програмою, з частковим поясненням; частково аргументує математичні міркування й розв'язування завдань.
161 – 170	Вступник вільно володіє визначеним програмою навчальним матеріалом; самостійно виконує завдання в знайомих ситуаціях з достатнім поясненням; виправляє допущені помилки; повністю аргументує обґрунтування математичних тверджень; розв'язує завдання з достатнім поясненням.
171 – 180	Знання, вміння й навички абітурієнта повністю відповідають вимогам програми, зокрема: вступник усвідомлює нові для нього математичні факти, ідеї, вміє доводити передбачені програмою математичні твердження з достатнім обґрунтуванням; розв'язує завдання з повним поясненням і обґрунтуванням.
181 – 190	Вступник вільно і правильно висловлює відповідні математичні міркування, переконливо аргументує їх; самостійно знаходить джерела інформації та працює з ними; використовує набуті знання і вміння в незнайомих для нього ситуаціях; знає, передбачені програмою, основні методи розв'язання завдання і вміє їх застосовувати з необхідним обґрунтуванням.
191 – 200	Вступник виявляє варіативність мислення і раціональність у виборі способу розв'язання математичної проблеми; вміє узагальнювати й систематизувати набуті знання; здатний до розв'язування нестандартних задач і вправ.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

Оцінювання результатів знань вступника з історії України здійснюється на основі:

а) врахування основної мети, що передбачає різнобічний історичний розвиток особистості;

б) освітнього змісту навчального предмета, який розподіляється на чотири елементи: знання, вміння й навички, досвід творчої діяльності і досвід емоційноціннісного ставлення до світу.

При оцінюванні усної відповіді потрібно керуватись такими критеріями:

- Повнота і правильність відповіді.
- Ступінь усвідомлення, розуміння вивченого.
- Логічне і послідовне оформлення відповіді.

БАЛИ	КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ
До 99 балів	Вступник не володіє фактичним матеріалом, не орієнтується в історичних подіях та явищах.
100 – 110	Вступник має недостатній рівень знань; знає близько половини навчального матеріалу, здатний відтворити його відповідно до тексту підручника, описує явища, процеси без пояснень причин, слабо орієнтується в поняттях; висловлювання характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми; порушенням послідовності викладу; не розрізняється основна та другорядна інформація; добір слів не завжди вдалий.
111 – 120	Вступник знає більш як половину навчального матеріалу; розуміє основний навчальний матеріал; здатний з помилками й неточностями дати визначення історичних понять, постатей, назвати одну-дві дати; питання значною мірою розкриті, але трапляються недоліки за низкою показників; поверхово розкрито питання, бракує єдності стилю та ін.
121 – 130	Вступник може назвати одну-дві події, дати, історичні постаті чи історико-географічні об'єкти, дати коротку характеристику історичного явища; має загальне уявлення про історичну карту, не достатньо володіє вмінням визначати історичні поняття і терміни.
131 – 140	Вступник відтворює основний зміст поставленого питання, визначає окремі ознаки історичних понять, називає основні дати, дає стисло характеристику історичній постаті, встановлює послідовність подій.
141 – 150	Знання вступника є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал, уміє аналізувати, установлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між історичними явищами, фактами та подіями, робити певні висновки; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями.
151 – 160	Вступник у цілому послідовно й логічно відтворює програмний матеріал, виявляє розуміння історичної термінології, дає загальну характеристику події (причини, наслідки, значення), узагальнює окремі факти і формулює висновки. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.
161 – 170	Вступник володіє глибокими й міцними знаннями, робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі історичні факти, явища, події, наводить доречні приклади. Має навички користування історичною картою.
171 – 180	Вступник виявляє узагальнені і міцні знання, вільно висловлює власні судження і переконливо їх аргументує, аналізує історичну інформацію, співвідносить історичні процеси з періодом (епохою) на основі наукової періодизації історії.
181 – 190	Вступник має системні, дієві знання, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки; вирішує складні проблемні завдання; відповідь повна, глибока, аргументована. Відповідь відзначається багатством слововживання, логічною послідовністю.
191 – 200	Вступник має системні, дієві знання, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки; вирішує складні проблемні завдання; схильний до системнонаукового аналізу явищ; відповідь повна, глибока, аргументована, вступник уміє застосовувати знання творчо. Відповідь відзначається багатством слововживання, логічною послідовністю, граматичною правильністю.

IV. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ СПІВБЕСІДИ УКРАЇНСЬКА МОВА

1. Алфавіт. Наголос. Співвідношення звуків і букв. Основні випадки уподібнення приголосних звуків.
2. Спрощення в групах приголосних. Найголовніші випадки чергування голосних та приголосних звуків.
3. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків.
4. Правопис префіксів і суфіксів.
5. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах.
6. Написання слів іншомовного походження.
7. Написання найпоширеніших складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів.
8. Лексичне значення слів. Однозначні та багатозначні слова. Групи слів за значенням (синоніми, пароніми, омоніми, антоніми). Професійна, діалектна, розмовна лексика. Застарілі й нові слова (неологізми).
9. Фразеологія української мови. Поняття про фразеологізм як мовну одиницю. Багатозначність фразеологізмів, явища синонімії та антонімії у фразеології. Джерела формування фразеологізмів.
10. Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова.
11. Іменник як частина мови. Рід, число та відмінок іменників. Характеристика складу відмін іменників.
12. Прикметник як частина мови. Специфіка граматичних категорій прикметника. Ступені порівняння якісних прикметників.
13. Числівник як частина мови. Функціональні розряди числівників. Відмінювання числівників.
14. Займенник як частина мови. Поділ займенників на лексико-граматичні розряди. Відмінювання займенників.
15. Дієслово як частина мови. Форми, вид, час, спосіб. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни.

16. Дієприкметник як особлива форма дієслова. Активні та пасивні дієприкметники.

17. Дієприслівник як особлива форма дієслова. Предикативні форми на -но, -то.

18. Прислівник як частина мови. Функціональні розряди прислівників. Ступені порівняння прислівників.

19. Службові частини мови. Характер службової функції прийменника, сполучника, частки.

20. Поняття про просте речення. Двоскладне речення. Граматична основа речення. Характеристика головних членів речення.

21. Характеристика другорядних членів речення.

22. Поняття про ускладнення речення в українській мові. Однорідні члени речення.

23. Відокремлені члени речення.

24. Відокремлені уточнюючі члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні

25. Вставні та вставлені конструкції, звертання.

26. Складносурядне речення. Структурно-семантичні типи. Розділові знаки у складносурядному реченні.

27. Поняття про складнопідрядне речення. Принципи класифікації складнопідрядних речень.

28. Поняття про безсполучникові речення. Структурно-семантичні типи безсполучникових речень.

29. Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях з прямою мовою, цитатою та діалогом.

30. Стили мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний, конфесійний), їх основні ознаки, функції.

МАТЕМАТИКА

1. Формули скороченого множення. Застосування формул скороченого множення для розкладання многочлена на множники.
2. Корінь n -го степеня. Арифметичний квадратний корінь n -го степеня. Перетворення коренів. Дії над коренями.
3. Степінь з раціональним і ірраціональним показником і його властивості. Перетворення виразів, що містять степені.
4. Ірраціональні рівняння.
5. Тригонометричні функції числового аргументу. Основні співвідношення між тригонометричними функціями одного аргументу.
6. Тригонометричні тотожності і формули додавання, формули подвійного кута, формули перетворення суми і різниці.
7. Властивості та графіки тригонометричних функцій.
8. Прості тригонометричні рівняння і нерівності. Способи їх розв'язання.
9. Властивості та графік показникової функції.
10. Логарифми та їх властивості. Основна логарифмічна тотожність.
11. Границі функції в точці. Теореми про границі.
12. Похідна. Геометричний та фізичний зміст похідної. Похідна суми, добутку і частки. Похідна складеної функції. Похідна показникової, логарифмічної та степеневої функцій.
13. Показникові та логарифмічні рівняння і нерівності, їх системи.
14. Первісна та її властивості. Невизначений інтеграл. Правила знаходження первісних.
15. Криволінійна трапеція, її площа. Обчислення площ просторових фігур, обчислення об'ємів тіл.
16. Визначений інтеграл, його геометричний та фізичний зміст. Основні властивості інтеграла. Формула Ньютона-Лейбніца.
17. Випадкова подія. Класичне визначення ймовірностей випадкової події. Обчислення ймовірностей за допомогою формул комбінаторики.

18. Аксиоми стереометрії та наслідки з них. Простіші задачі на побудову перерізів.

19. Паралельність прямих і площин у просторі. Ознаки паралельності прямих і площини у просторі.

20. Перпендикулярність прямих і площин у просторі. Ознаки перпендикулярності прямих і площин.

21. Прямокутна система координат у просторі. Відстань між точками, координати середини відрізка.

22. Вектори у просторі. Колінеарність та компланарність векторів. Операції над векторами. Розкладання вектора за трьома не компланарними векторами. Кут між векторами.

23. Кути у просторі: між прямими, між прямою і площиною, між площинами.

24. Відстань у просторі: від точки до прямої, від точки до площини, від прямої до паралельної їй площини, між паралельними площинами, між мимобіжними прямими.

25. Призма. Пряма і правильна призми. Перерізи призми. Площі бічної та повної поверхні призми. Об'єм призми.

26. Паралелепіпед. Перерізи паралелепіпеда їх побудови. Площа бічної та повної поверхонь паралелепіпеда. Об'єм паралелепіпеда. Прямокутний паралелепіпед.

27. Піраміда. Зрізана піраміда, правильна піраміда. Перерізи піраміди, їх побудови. Площа бічної та повної поверхонь піраміди. Об'єм піраміди.

28. Циліндр. Переріз циліндра площиною. Площа бічної та повної поверхонь циліндра. Об'єм циліндра.

29. Конус, зрізаний конус. Переріз конуса площиною. Площа бічної та повної поверхонь конуса. Об'єм конуса.

30. Куля і сфера. Переріз кулі площиною. Площина дотична до сфери. Площа сфери та її частин. Об'єм кулі та її частин.

Вступник повинен вміти:

1. Будувати і досліджувати найпростіші математичні моделі реальних об'єктів, процесів і явищ, задач, пов'язаних з ними, за допомогою математичних об'єктів, відповідних математичних задач;

2. Оволодівати необхідною оперативною інформацією для розуміння постановки математичної задачі, її характеру й особливостей; уточнювати вихідні дані, мету задачі, знаходити необхідну додаткову інформацію, засоби розв'язання задачі; переформулювати задачу; розчленовувати задачі на складові, встановлювати зв'язки між ними, складати план розв'язання задачі; вибирати засоби розв'язання задачі, їх порівнювати і застосовувати оптимальні; перевіряти правильність розв'язання задачі; аналізувати та інтерпретувати отриманий результат, оцінювати його придатність із різних позицій; узагальнювати задачу, всебічно її розглядати; приймати рішення за результатами розв'язання задачі;

3. Володіти технікою обчислень, раціонально поєднуючи усні, письмові, інструментальні обчислення, зокрема наближені;

4. Проектувати і здійснювати алгоритмічну та евристичну діяльність на математичному матеріалі;

5. Працювати з формулами (розуміти змістове значення кожного елемента формули, знаходити їх числові значення при заданих значеннях змінних, виражати одну змінну через інші і т. п.);

6. Читати і будувати графіки функціональних залежностей, Застосовуючи похідну, досліджувати властивості функцій;

7. Класифікувати і конструювати геометричні фігури на площині й у просторі, встановлювати їх властивості, зображати просторові фігури та їх елементи, виконувати побудови на зображеннях;

8. Вимірювати геометричні величини на площині й у просторі, які характеризують розміщення геометричних фігур (відстані, кути), знаходити кількісні характеристики фігур (площі та об'єми);

9. Уміти виконувати тотожні перетворення основних алгебраїчних

виразів (многочленів, дробово - раціональних виразів, які містять степені і корені), тригонометричних виразів.

10. Обчислювати:

- значення виразів, які містять степені з раціональними показниками, корені;
- тригонометричні вирази за допомогою тотожних перетворень і обчислювальних засобів із заданою точністю;
- ймовірність події, користуючись її означенням і найпростішими властивостями, комбінаторними схемами;
- математичне сподівання випадкової величини за законом її розподілу;
- інтеграл за допомогою основних властивостей і формули Ньютона-Лейбніца.

11. Уміти розв'язувати:

- рівняння, нерівності та їх системи першого і другого степенів і ті, що зводяться до них;
- найпростіші тригонометричні, показникові та логарифмічні рівняння;
- задачі, які зводяться до рівнянь.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

1. Люблінська унія та її вплив на українські землі.
2. Берестейська унія та її вплив на розвиток церковного життя в Україні.
3. Причини, початок та перебіг національно-визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького.
4. Дайте коротку характеристику періоду Руїни в історії України.
5. Розгортання гайдамацького руху. Коліївщина.
6. Українське національне відродження: початок, періоди й особливості.
7. Діяльність «Руської трійці». Альманах «Русалка Дністровая».
8. Реформи 1860-1870 рр. на українських землях у складі Російської імперії у II половині 19 століття.
9. Культура України в другій половині 19 – на початку 20 століття.
10. Земельна реформа Петра Столипіна та її вплив на Україну.
11. Україна в роки Першої світової війни.
12. Причини, передумови та початок Української революції.
13. Охарактеризуйте Універсали Української Центральної Ради.
14. Особливості внутрішньої політики гетьмана Павла Скоропадського.
15. Проголошення ЗУНР. Акт злуки українських земель.
16. Нова економічна політика 1921-1928 рр. та особливості її впровадження в Україні.
17. Політика українізації 1923-1933 рр. та її особливості.
18. Колективізація українського села. Голодомор в Україні 1932-1933 рр.
19. Українські землі у складі Румунії в міжвоєнний період.
20. Течії руху опору в ході Другої світової війни.
21. Внутрішньо-політична й економічна ситуація в УРСР в перші повоєнні роки.
22. Рух «шістдесятників» та його особливості діяльності.

23. Дисидентський рух в 70-80-ті роки: течії, форми боротьби.
24. Соціально-політичне та економічне становище в Україні в період «перебудови».
25. Чорнобильська катастрофа: причини, особливості, наслідки.
26. Проголошення Акту незалежності України та його історичне значення.
27. Конституційний процес та ухвалення Основного Закону України.
28. Помаранчева революція та її наслідки.
29. Революція гідності: причини, привід, основні події, наслідки.
30. Збройна агресія Росії на сході України. АТО.

V. ЗРАЗКИ ВІДПОВІДІ

УКРАЇНСЬКА МОВА

Питання. **Дієприкметник як особлива форма дієслова. Активні та пасивні дієприкметники.**

Дієприкметник — це форма дієслова, яка означає ознаку предмета за дією або станом і відповідає на питання **який? яка? яке? які?** (хмарою *повиті*, *врятована* планета, *зачарований* красою).

Дієслівною ознакою дієприкметника є і те, що він може керувати іменником (*залиті (чим?) сонцем гори*), а також мати при собі обставини (*написаний давно; одержаний вчора*).

У реченні дієприкметник найчастіше виконує функції означення (*Наче зачарований велетень, стояв ліс; Освітлена сонцем кімната здалася Юркові казковою*), інколи- іменної частини складеного присудка (*Людина народжена для щастя*).

Дієприкметник здатний приєднувати до себе залежні слова і утворювати **дієприкметниковий зворот** (*зачарувати- зачарований- зачарований красою*).

У реченні дієприкметниковий зворот виступає означенням (*Обтяжена клунями, Параська мовчки збиралася нагору*).

Активні дієприкметники виражають ознаку предмета за його ж дією. Утворюються лише від неперехідних дієслів:

теперішнього часу (від основи теперішнього часу (форми 3-ї особи множини) за допомоги суфіксів **-уч- (-юч-), -ач- (яч-)**): *ревучий, дрижачий*;

минулого часу (від основи інфінітива дієслів доконаного виду за допомоги суфікса-л-): *посивілий, опалий*.

Пасивні дієприкметники виражають ознаку предмета за дією над ним. Мають ознаку минулого часу (від основи інфінітива або 1-ї особи однини теперішнього чи майбутнього часу дієслів доконаного виду за допомоги суфіксів **-н-, -ен-, -є-, -т-**): *написаний, ношений, скошений*.

Активні дієприкметники теперішнього часу в сучасній українській мові маловживані; їх використання потрібно уникати, послуговуючись натомість конструкціями типу *той, що; той, який: ті, що; ті, які* тощо або добираючи відповідні іменники, прикметники.

неправильно

правильно

<i>відпочиваючі санаторію</i>	<i>ті, які відпочивають у санаторії; відпочивальники</i>
-------------------------------	--

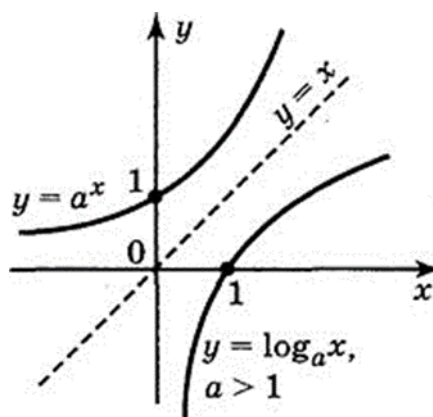
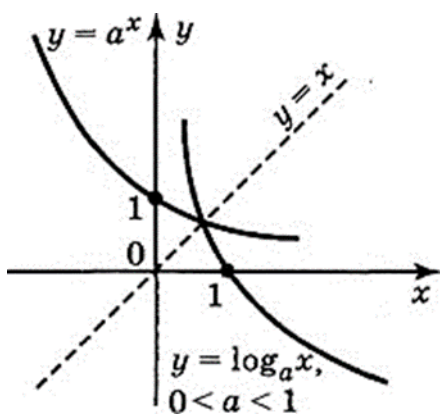
МАТЕМАТИКА

Питання. Логарифмічна функція $\log_a x$ ($a > 0$), її властивості і графік.

ЗРАЗОК ВІДПОВІДІ

1. Логарифмічна функція $\log_a x$ ($a > 0$), її властивості і графік.

Функція виду $y = \log_a x$, де a — задане число, $a > 0$, $a \neq 1$ називається логарифмічною функцією.

Логарифмічна функція має такі властивості:

- 1) Область визначення функції — множина всіх додатних чисел. Ця властивість впливає із означення логарифма, оскільки вираз $\log_a x$ має смисл тільки при $x > 0$.
- 2) Область значень логарифмічної функції — множина \mathbb{R} усіх дійсних чисел. Ця властивість впливає з того, що для будь-якого дійсного числа b є таке додатне число x , що $\log_a x = b$, тобто рівняння $\log_a x = b$ має єдиний корінь. Такий корінь існує і дорівнює $x = ab$, оскільки $\log_a ab = b$.
- 3) Логарифмічна функція на всій області визначення зростає (при $a > 1$) або спадає (при $0 < a < 1$).
- 4) Якщо $a > 1$, то функція $y = \log_a x$ приймає додатні значення при $x > 1$, від'ємні — при $0 < x < 1$.

Якщо $0 < a < 1$, то функція $y = \log_a x$ приймає додатні значення при $0 < x < 1$, від'ємні — при $x > 1$.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

Питання. Соціально-політичне та економічне становище в Україні в період «перебудови».

Друга половина 1980-х років увійшла в історію як період політики «перебудови», яка проводилася комуністичною партією з метою збереження радянської системи. Ініціатором перебудови був генеральний секретар ЦК КПРС Михайло Горбачов. Перебудова в галузі економіки передбачала перехід від екстенсивних методів управління до інтенсивних. Було проголошено курс на прискорення соціально-економічного розвитку: швидке застосування досягнень науково-технічної революції і збільшення обсягів виробництва до 2000 року у два рази. Але план був не реальним і на 1987 рік стало зрозуміло, що ніякого прискорення не відбувається, національний дохід не зростає.

В умовах спаду економічного розвитку погіршилося соціальне становище, люди стали купувати багато товарів про запас, почали виникати несподівані дефіцити (тютюн, алкоголь, зубна паста, миючі засоби, цукор).

Громадськість почала виступати проти замовчування наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. У 1988 році у Києві відбувся перший, за роки радянської влади, масовий мітинг (20 тисяч чоловік), присвячений екологічним проблемам і гострій критиці посадових осіб винних в катастрофі і її наслідках. У 1989 році по країні прокотилася хвиля шахтарських страйків.

Активізувався рух за національне відродження. В умовах політики гласності в Україні виникали політичні клуби, просвітницькі українознавчі організації. Дисиденти на чолі з Л. Лук'яненком відновили роботу Української Гельсінської Спілки. У 1989 році виникла масова політична організація Народний Рух України за перебудову, який очолив поет Іван Драч.

VI. ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО СПІВБЕСІДИ

УКРАЇНСЬКА МОВА

Підручники:

1. Авраменко О. Українська мова : підруч. для 5 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ : Грамота, 2022. 208 с.
2. Авраменко О., Тищенко З. Українська мова : підруч. для 6 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ : Грамота, 2023. 224 с.
3. Авраменко О. М. Українська мова : підруч. для 9 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ : Грамота, 2022. 160 с.
4. Авраменко О. М. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 10 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ : Грамота, 2018. 208 с.
5. Авраменко О. М. Українська мова (рівень стандарту) : підруч. для 11 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ : Грамота, 2019. 208 с.
6. Глазова О. П. Українська мова : підруч. для 7 кл. загальн. середн. освіти. Київ : Освіта, 2020. 256 с.
7. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова : підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Генеза, 2015. 256 с.
8. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова : підруч. для 8 кл. закл. загальн. середн. освіти. Київ : Генеза, 2021. 224 с.
9. Заболотний О. В., Заболотний В. В. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Генеза, 2017. 272 с.
10. Єрмоленко С. Я., Сичова В. Т., Жук М. В. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. Київ : Грамота, 2017. 256 с.
11. Ющук І. П. Українська мова: підруч. для 7 кл. загальноосвіт. навч. закл. Тернопіль : Навчальна книга-Богдан, 2015. 296 с.
12. Ющук І. П. Українська мова: підруч. для 8 кл. загальноосвіт. навч. закл. Тернопіль : Навчальна книга-Богдан, 2016. 248 с.
13. Ющук І. П. Українська мова: підруч. для 9 кл. загальноосвіт. навч. закл. Тернопіль : Навчальна книга-Богдан, 2017. 216 с.

Посібники:

1. Бурячок А. А. Орфографічний словник учня. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2021, 288 с.
3. Куцінко О. Новий Український правопис: коментарі, завдання та вправи. Київ : Основа. 2021. 176 с.
4. Калинич О. Українська мова : посібник для підготовки до ЗНО. Тернопіль : Астон. 2022. 384 с.
5. Новий український правопис : навчальний посібник. Київ : «ЦУЛ», 2019. 284 с.
6. Терещенко В. М. Методика реалізації Українського правопису в новій редакції у закладах загальної середньої освіти : навчально-методичний посібник. Харків : Соняшник. 2019. 256 с.
7. Терещенко В. М. Українська мова і література : комплексна підгот. до зовн. незал. оцінювання. Київ : Генеза, 2021. 432 с.
6. Українська мова. Інтерактивний довідник-практикум із тестами. Підготовка до ЗНО / Літвінова І., Бутко С., Гарюнова Ю., Тищенко З. Харків : Ранок, 2021. 368 с.

МАТЕМАТИКА

1. Бевз Г. П. Математика: Алгебра і початки аналізу та геометрія. Рівень стандарту: підруч. для 11 кл. заг. серед. освіти. Київ : Видавничий дім «Освіта», 2019. 272 с.
2. Бевз Г. П. Алгебра і початки аналізу. Профільний рівень: підруч. для 10 кл. заг. серед. освіти. Київ : Видавничий дім «Освіта», 2018. 336 с.
3. Бевз Г. П. Математика: Алгебра і початки аналізу та геометрія. Рівень стандарту: підруч. для 10 кл. заг. серед. освіти. Київ : Видавничий дім «Освіта», 2018. 288 с.
4. Істер О.С. Алгебра і початки аналізу (профіль. рівень): підручник для 10 кл. закл. заг. серед. освіти. Київ: Генеза, 2018. 448с.
5. Істер О.С. Алгебра і початки аналізу (профіль. рівень): підручник для 10 кл. закл. заг. серед. освіти. Київ: Генеза, 2019. 416с.
6. Істер О.С. Математика: (Алгебра і початки аналізу та геометрія, рівень станд.) : підручник для 11 кл. закл. заг. серед. освіти. Київ: Генеза, 2019. 304 с.
7. Мерзляк А. Г. Алгебра і початки аналізу. Профільний рівень: підруч. для 10 кл. заг. серед. освіти. Харків: Гімназія, 2018. 400 с.
8. Мерзляк А. Г. Алгебра і початки аналізу. Профільний рівень: підруч. для 10 кл. заг. серед. освіти. Харків : Гімназія, 2019. 304 с.
9. Нелін Є. П. Геометрія (профіль. рівень): підручник для 11 кл. закл. заг. серед. освіти. Харків : Вид-во «Ранок», 2019. 208 с.
10. Нелін Є. П. Математика (алгебра та початки аналізу, геометрія. рівень стандарту): підручник для 10 кл. закл. заг. серед. освіти. Харків : Вид-во «Ранок», 2018. 328 с.
11. Нелін Є.П. Алгебра і початки аналізу (профіль. рівень): підручник для 11 кл. закл. заг. серед. освіти. Харків : Вид-во «Ранок», 2019. 240 с.
12. Нелін С. П. Алгебра і початки аналізу (профіль. рівень): підручник для 10 кл. закл. заг. серед. освіти. Харків : Вид-во «Ранок», 2018. 240 с.

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

1. Бойко О. Д. Історія України: Посібник. Київ: Академія, 2008.
2. Власов В. С., Кульчицький С. В. Історія України 10 клас (рівень стандарту). Київ : Літера ЛДТ, 2022.
3. Гісем О. В., Мартинюк О. О.. Історія України. Опорні схеми, таблиці, коментарі. Повний повторювальний курс, підготовка до ЗНО. Кам'янець-Подільський: Абетка, 2020.
4. Гісем О.В. Історія України. Довідник, тестові завдання. Повний повторювальний курс, підготовка до ЗНО та ДПА. Кам'янець-Подільський : ФОП Сисин О.В., 2020.
5. Земерова Т. Історія України. Таблиці і схеми. Тернопіль : Підручник, 2021.
6. ЗНО 2020. Історія України. Опорний конспект у 49 таблицях / Надія Харькова. Тернопіль : Богдан, 2021.
7. Комплексне видання з історії України до ЗНО 2020. Київ : «Літера», 2020.
8. Кульчицький С.В., Мицик Ю.А., Власов В.С. Історія України. Довідник для абітурієнтів та школярів загальноосвітніх навчальних закладів. Київ: Літера ЛТД, 2019.
9. Струкевич О. Історія України (рівень стандарту) : підручник для 11 класу закл. загал. серед. освіти. Київ : Грамота, 2019.
10. Струкевич О. К., Романюк І. М., Дровозюк С. І.. Історія України: Підручник для 11 класу. Київ : Грамота, 2011.